

Arrest

nr. 264 711 van 30 november 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Turkse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 22 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 12 februari 2020, op 27 januari 2021 en op 14 april 2021. Verzoekster wordt gehoord op het CGVS op 12 februari 2020, op 28 januari 2021 en op 14 april 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 juli 2021 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en een Koerd te zijn afkomstig uit Idil, provincie Sirnak. U woonde daar samen met uw familie tot ongeveer 2016-2017 waarna u definitief naar Bodrum bent verhuisd. Daarvoor ging u op en af naar Bodrum waar u werkte.

Uw broer A., behorend tot de PKK, werd in 1994 gedood. In 2005 werd u tijdens uw legerdienst gewantrouwd omwille van het feit dat u de broer bent van een guerrillastrijder. Tijdens uw legerdienst zou u mishandeld zijn geweest.

U bent in 2007 opgepakt in Yalikavak Bodrum op beschuldiging van terrorisme. Tijdens uw detentie werd u mishandeld en opgenomen in de psychiatrie 'Manisa Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesinde'. U werd initieel veroordeeld tot 37 jaar gevangenisstraf, maar in 2014 werd u vrijgesproken.

U bent sinds 2012 actief lid van de HDP (Halkların Demokratik Partisi/ Partiya Demokratîk a Gelan) in Idil en Bodrum. U verdeelde onder andere pamfletten en nam deel aan vergaderingen.

In 2014 bent u tot het christendom bekeerd. U werd door pastoor B. in de zee van Bodrum gedoopt. In 2015 bent u voor de wet alsook voor de kerk in Idil gehuwd met B. (meisjesnaam D.) E., ook zij heeft zich bekeerd (O.V. (...); CG (...)). Zij bleef na uw verhuis naar Bodrum bij uw ouders inwonen tot 2019 waarna ze u in Bodrum vervoegde. In 2015 werd jullie huis in Idil bestormd door de Turkse autoriteiten waarbij alle gezinsleden werden meegenomen ter ondervraging naar aanleiding van de Hendek gebeurtenissen. U werd na drie dagen vrijgelaten, uw broer O. pas na één week. U heeft tal van vrienden die omwille van deze incidenten martelaar zijn geworden.

In 2016-2017 was er tijdelijk een HDP bureau geopend in Bodrum omwille van de verkiezingen. U was tijdens de verkiezingscampagne aanwezig in het partijgebouw. Jullie werden aangevallen door leden van de MHP (Milliyetçi Hareket Partisi) .

Vanaf 2017 is uw familie te weten gekomen dat u en uw vrouw tot het christendom zijn bekeerd. Ze hebben u verstoten alsook werden ze door personen van de Huda partij / Hizbullah lastiggevallen. In Bodrum heeft u steeds vrij uw geloof kunnen belijden.

In 2019 werd uw huis door gemaskerde mannen aangevallen. Uw vrouw kreeg hierdoor psychische problemen. U bent aangifte gaan doen bij de politie en meldde dat een persoon van de MHP, een zekere H. K., die u eerder al had bedreigd, achter deze aanval zat. De politie stelde echter dat dit een vergissing moest zijn, maar liet wel een robotfoto maken. Nadien werd u tijdens een identiteitscontrole uitgevoerd door de politie in een café in Bodrum meegenomen naar het commissariaat, alwaar u ermee bedreigd werd hetzelfde lot te zullen ondergaan als uw broer A.. Er werden u ook vragen gesteld over uw broer S. die banden met de YPG in Syrië zou hebben.

U ging naar Istanbul naar uw zus die de verantwoordelijke van HDP in Istanbul heeft gecontacteerd om u te helpen het land te ontvluchten met de hulp van een smokkelaar. U bent uiteindelijk in de derde week van november 2019 vanuit Istanbul naar Rusland met uw eigen paspoort legaal gereisd, samen met uw echtgenote. Op 26 november 2019 werd uw dochter, B. M. (O.V. (...)), in Wit-Rusland geboren. Jullie konden niet doorreizen waardoor jullie genoodzaakt waren om op 6 december 2019 legaal terug te reizen naar Turkije. Bij aankomst werd u door de politie meegenomen en ondervraagd over uw reis naar het buitenland. Er werd u gevraagd als informant met hen samen te werken. Op 21 januari 2020 bent u, samen met uw echtgenote en uw kind M., via Eskesehir legaal met uw eigen paspoort naar de luchthaven van Oostende gevlogen. U werd diezelfde dag door de luchtvaartpolitie onderschept omwille van het gebruik van een vervalst Schengenvisum. U diende op 22 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw origineel Turks paspoort (geldig van 21 oktober 2019 tot 11 september 2027), uw originele identiteitskaart, een kopie van de juridische stukken met betrekking tot de terrorismezaak in 2007, uw familieboekje, uw individueel uittreksel uit het register, een attest van lidmaatschap van HDP, screenshot van evrak görüntüleme met verwijzing naar de vrijspraak in de terreurzaak tegen uzelf, C. B. en K. K. d.d. 11/04/2014, foto's van uw activiteiten voor de HDP, een krantenartikel over uw arrestatie in 2007, uw originele doopakte ondertekend door priester B., een kopie van de beslissing d.d. 15/11/2018 genomen door de hoofdrechtbank van de Turkse staat in zake A. B., een screenshot van uw edevlet overzicht, een attest van pastoor B. K., een proces-

verbaal van verhoor d.d. 04/11/2020, een kopie van een handgeschreven proces-verbaal in verband met een auto op uw naam, een artikel op haberler.com over Mevr. M., uw voormalige advocate, een attest van de Armeens Evangelische kerk in Brussel d.d. 26/01/2021, een screenshot van uw e-devlet met een overzicht van de dossiers die niet geopend kunnen worden, een kopie van het Duits vluchtelingenpaspoort van uw schoonbroer S. D., de Duitse beslissing tot erkenning in hoofde van uw schoonbroer S. D., een artikel over HDP in Idil met de vermelding van Y. O., foto's van zowel uw doopsel als dat van uw echtgenote, een facebooklink waarop jullie de kerkdienst volgen, een rapport van de centrumpsiycholoog waarin wordt vermeld dat Mevr. T. K. u en uw echtgenote op 18/02/2020 sprak en tot slot een familiesamenstelling met vermelding van de namen van uw ouders, broers en zussen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS, blijkt dat u vanwege foltering en die u tijdens uw legerdienst in 2005 en uw detentie in de gevangenis in 2007 in Turkije zou hebben ondergaan, kampt met psychologische problemen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Aan het begin van uw persoonlijke onderhoud werd benadrukt dat er vertrouwelijk en professioneel wordt omgegaan met uw verklaringen en dat de nodige discretie aan de dag gelegd wordt door zowel de behandelend ambtenaar, als de tolk, als de aanwezige advocaat. Er werd u de mogelijkheid geboden om, wanneer u daar nood aan zou hebben, onmiddellijk pauze te nemen op uw eenvoudig verzoek (CGVS 1 dd.12/02/2020 p.2). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volledigheidshalve dient aangestipt dat in het document van de centrumpsiycholoog enkel te lezen staat dat Mevr. T. K. u en uw echtgenote op 18/02/2020 sprak (zie document genummerd 30 in het administratief dossier).

Na de drie gehoren afgenomen door het CGVS (CGVS 1 dd. 12/02/2020; CGVS 2 dd. 27/01/2021 en CGVS 3 dd. 14/04/2021) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Ten eerste dient u een verzoek om internationale bescherming in omwille van het feit dat u beweert sinds 2012 lid te zijn van HDP en omwille van uw lidmaatschap in Bodrum sinds 2017 verschillende malen belaagd te zijn geweest door leden van MHP, alsook in 2019 door de politie te zijn opgepakt en ondervraagd over de vergaderingen van HDP (CGVS 1, pp. 5-6; 9-10 + CGVS 3, pp. 3-6). Er kan echter aan uw profiel, namelijk lid te zijn van HDP, geen geloof worden gehecht. Zo verklaart u sinds 2012 actief lid te zijn van HDP (CGVS 1, p. 9 en CGVS 3, p. 3). U beweert dat HDP in 2012 is opgericht (CGVS 3, p. 3). Gepeild wanneer HDP officieel actief was, antwoordt u in 2012 (CGVS 3, p. 3), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat deze partij pas officieel tijdens het congres op 27 oktober 2013 werd opgericht. Gepolst of u een lidkaart of dergelijke hebt van HDP, toont u op uw smartphone een foto van een 'origineel' attest van lidmaatschap bij HDP, dd. 5 december 2019 (CGVS 1, p. 3). Gepeild wie u heeft aangesproken om dit te verkrijgen, verklaart u het volgende : "ik heb ze telefonisch gevraagd, dat ik een bewijs nodig heb van lidmaatschap HDP, ik weet niet waarom dat niet op e-devlet staat maar ze hebben een foto genomen en doorgestuurd. Ik was actief in Sirnak en Bodrum en dat zijn de foto's van de vergaderingen" (CGVS 1, p. 3). Gezien dit geen antwoord is op de u gestelde vraag werd u logischerwijze nogmaals gevraagd wie van HDP u hiervoor heeft gecontacteerd en beweert u dat u eerst met iemand anders had gesproken, maar dat R. V. het u heeft doorgestuurd via WhatsApp (CGVS 1, p. 4). Op 14 februari 2020 heeft u vervolgens dit attest naar het CGVS laten doormailen (zie document nummer 11 in het administratief dossier). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd wat er exact in het attest van HDP staat, antwoordt u : "bewijs van mijn aansluiting bij HDP, er staat dat ze me kennen en dat ik behoor tot HDP" (CGVS 2, p. 4). Gepeild wie het heeft opgesteld / getekend,

verklaart u dat u zich diens naam niet herinnert want het verandert steeds (CGVS 2, p.4). Geconfronteerd met het gegeven dat dit op het attest staat, beweert u dat de co-voorzitters van HDP in Idil, R. V. en A. E., zijn (CGVS 2, p. 4). Er dient echter te worden opgemerkt dat dit document getekend is door Y. O. van HDP in Idil (zie vertaling bij document nummer 11 in het administratief dossier). Verder staat er dat uw lidmaatschap vanaf 05/12/2019 werd aanvaard en u sinds die datum ook lid bent van de partij (zie vertaling bij document nummer 11 in het administratief dossier). Blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd dat het door u neergelegde document vals is en dat HDP dit document niet heeft opgesteld. Verder kan er uit de foto's van uzelf aan het bureau van HDP in Bodrum in 2016-2017 (CGVS 3, p. 5 + zie documenten / foto's genummerd 13) enkel worden afgeleid dat u daar aanwezig was, niets meer niets minder. Uit bovenstaande blijkt dat u geen functie noch een actieve rol had binnen de HDP.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in verdere lijn dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat u vanaf 2017 in Bodrum meermaals door leden van MHP werd belaagd en in 2019 uw huis werd aangevallen omwille van uw activisme voor HDP, alsook kan er geen geloof worden gehecht aan het feit dat de politie u omwille hiervan in 2019 1 dag heeft opgepakt (CGVS 3, pp. 4-6; CGVS 1, p. 10 + Vragenlijst dd. 29/01/2020 vraag 3 punten 1t/m5 en punt 7).

Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt andermaal bevestigd door het feit dat u een essentieel vervolgingselement, namelijk belaging door MHP, niet heeft aangehaald bij de DVZ (Vragenlijst dd. 29/01/2020 vraag 3 punt 5 en punt 7 b). Er werd in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gepeild of u opmerkingen had over dit interview waarop u antwoordde dat u staat achter wat u gezegd heeft (CGVS 1, p. 2). Gepolst of u toen alle essentiële elementen heeft aangehaald waarom u uit Turkije bent gevlucht, antwoordt u dat u niet alles heeft gezegd, ze vroegen naam, voornaam, hoe vaak u werd opgepakt en er werd uitgelegd dat u later meer in detail kon vertellen (CGVS 1, p. 2). Deze lacune is echter dermate groot gezien het vervolgingsfeiten betreffen die gespreid zijn over verschillende opeenvolgende jaren (2017-2019) dat er bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat dit louter een detail betreft. Meer nog, op het CGVS heeft u initieel ook geen enkele allusie gemaakt op het feit dat u door de MHP belaagd werd omwille van uw lidmaatschap noch omwille van uw broer A. waardoor u ook als terrorist wordt beschouwd (CGVS 1, pp. 5-6; CGVS 3, pp. 4-6). U kan daarenboven geen begin van bewijs neerleggen van het gegeven dat u klacht zou hebben ingediend nadat uw huis in 2019 werd aangevallen waardoor uw vrouw psychische problemen zou hebben ontwikkeld. Eénzelfde appreciatie is ook van toepassing op uw arrestatie in Bodrum in 2019 waarbij u door de politie in een café werd aangehouden en u initieel verklaarde dat deze arrestatie te wijten was aan uw activisme voor HDP (CGVS 1, pp. 5-6), niets meer en niets minder, terwijl u dan later hier plots nog aan toevoegde dat ze u ook vragen stelden over uw broers A. en S. (CGVS 3, pp. 5-6). Het argument dat u als broer van een guerrilla strijder, namelijk uw broer A., actueel vervolgd wordt door de Turkse autoriteiten en als terrorist wordt beschouwd, dient gezien bovenstaande vaststellingen dan ook als weinig geloofwaardig te worden beschouwd. De documenten met betrekking tot uw broer A., namelijk de beslissing 'karar' in kader van de zaak die de vrouw van A. heeft aangespannen na de dood van haar man (zie ook documenten genummerd 17), wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie daar u hier niet mee aantoonst dat u omwille hiervan problemen zou hebben gekend (CGVS 1, p. 4). Daarenboven blijkt dat u zelf niet eens weet wat precies u hieromtrent neerlegt. Gepeild wat het document 'karar' (= beslissing) inhoudt, stelt u dat er nog geen beslissing is, de zaak loopt nog (CGVS 1, p. 4). Vervolgens, tijdens het derde persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gewezen op het feit dat u een 'karar' heeft neergelegd, stelt u dat jullie in beroep zijn gegaan (CGVS 3, p. 18). Logischerwijze gevraagd wanneer de familie beroep heeft aangetekend, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS 3, p. 19). U beweert dat op het moment dat uw familie beroep aantekende u nog in Idil was, doch de 'karar' zelf dateert van 2018, toen u reeds in Bodrum verbleef (CGVS 3, p. 19 en CGVS 1, p. 4).

Wat betreft uw broer S. dient te worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat hij de YPG (Yekîneyên Parastina Gel) in Syrië heeft vervoegd (CGVS 1, p. 5). U stelt enkel dat hij even bij leden van YPG in Syrië vertoefde maar daarna naar Kuwait is gegaan (CGVS 1, p. 5), hetgeen de vrouw van S. bevestigde door een kopie van zijn paspoort naar u door te sturen (CGVS 3, p. 10). Het feit dat u na de Hendek gebeurtenissen in 2015 samen met uw familie, namelijk uw ouders, broer O., zus Z. en schoonzus K. thuis in Idil in 2016 werd opgepakt en ondervraagd over uw broer S. die sinds 2014 vermist is (CGVS 3, pp. 7-8), wijst niet op een persoonlijke en systematische vervolging van uwentwege, dit hoeft geen verder betoog.

Wat betreft uw problemen tijdens uw legerdienst in 2005 dient er te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hieromtrent heeft afgelegd. Zo beweerde u dat ze u verdachten van

terroristische banden omwille van het dossier van uw broer waardoor u ook nooit een wapen hebt gekregen en u steeds geïsoleerd was (Vragenlijst vraag 3 punt 5), terwijl u op de zetel van het CGVS duidelijk verklaart wel degelijk een wapen te hebben gekregen aangezien u deelnam aan schietoefeningen (CGVS 3, p. 18).

Aangaande uw zaak daterende van 2007 waarbij u beschuldigd werd van terrorisme (zie documenten genummerd 8 en krantenartikel genummerd 14) dient te worden opgemerkt dat u zelf verklaart dat deze zaak is afgesloten en u in 2014 bent vrijgesproken (CGVS 1, p. 3). Hiervan bevindt zich ook een bewijs tussen de verschillende documenten die u heeft neergelegd (zie document genummerd 12 'Kesinlesme Serhi' : afsluiting; Karar : beslissing; Beraat: vrijspraak dd. 11/04/2014). Wat betreft het feit dat u tijdens uw detentie opgenomen bent in het psychiatrisch ziekenhuis in Manisa wijzigt niets aan bovenstaande vaststelling, namelijk dat u bent vrijgesproken (CGVS 1, p. 11 + zie document genummerd 8 pagina 3/6 strafrechtbank in Izmir beslissingsnummer 2010/45).

Tot slot dient te worden aangestipt dat u ondanks uw beweerde vervolgingsfeiten tot tweemaal toe legaal het land hebt kunnen verlaten met uw eigen paspoort (U22504630 geldig van 21 oktober 2019 tot 11 september 2027) zonder eerst 'e-devlet' te raadplegen om na te gaan of uw paspoort al dan niet was geannuleerd waardoor u aan de luchthaven riskeerde om te worden aangehouden, deze gang van zaken bevestigt het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtrelaas (CGVS 1, p. 8). U beweert telkens met uw eigen paspoort een eerste keer in november 2019 vanuit Istanbul naar Rusland te zijn gereisd (CGVS 3, p. 9) en vervolgens op 21 januari 2020 vanuit de luchthaven van Eskesehir naar de luchthaven van Oostende (Verklaring dd. 29/01/2020 punt 31, p. 13 en CGVS 3, pp. 8-9). Het feit dat u bij terugkeer uit Rusland op de luchthaven zou zijn ondervraagd en vervolgens gevraagd werd om te werken als informant (CGVS 1, pp. 7-8 en CGVS 3, p. 9) is weinig geloofwaardig gezien u een maand later alweer legaal het land heeft kunnen verlaten. Het feit dat u hulp kreeg van smokkelaars (CGVS 1, p. 8 en CGVS 3, p. 8) biedt geen afdoende verschooning waarom u dergelijk groot risico zou nemen om nota bene samen met uw vrouw en pasgeboren kind het land via deze weg te verlaten.

Wat betreft het proces-verbaal dd. 4/11/2020 (CGVS 2, p. 5, CGVS 3, pp. 2-3 + zie document genummerd 20 'Durusma Tutanagi' dd. 04/11/2020 + vertaling) dient te worden opgemerkt dat u niet weet wat er in het document staat (CGVS 3, p. 2). U bent omtrent deze zaak ook nooit door de Belgische politie ondervraagd (CGVS 3, p. 3). Uit dit document kan bezwaarlijk worden afgeleid dat u om politieke redenen gezocht wordt. U weet zelf niet bij welke instantie uw proces loopt noch wat de beschuldiging is (CGVS 3, pp. 13-14). Tot op heden legt u ook geen akte van beschuldiging neer (CGVS 3, pp. 17 en 19). Gepeild of deze zaak te maken heeft met het feit dat uw auto eerder werd in beslaggenomen (CGVS 2, p. 2 + zie document genummerd 21), dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS 3, p. 13).

Daarnaast dient uw vrees voor vervolging omwille van uw bekering tot het christendom ook ongeloofwaardig te worden bevonden en dit omwille van tal van incoherente verklaringen doorheen uw verzoek en dit van uw echtgenote. Zo heeft u initieel bij de DVZ met geen woord gerept over het feit dat u een vrees koestert omwille van uw bekering (Vragenlijst dd. 29/01/2020). U liet enkel noteren dat u christen bent (Verklaring dd. 29/01/2020 punt 9, p. 6). De vaststelling dat u dit nooit eerder ten berde heeft gebracht wekt verbazing en mocht hier geloof aan kunnen worden gehecht kan er van uitgegaan worden dat u dit hoe dan ook onmiddellijk ter sprake zou hebben gebracht. Wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt is het gegeven dat u ook op het CGVS hier initieel geen enkele allusie op gemaakt heeft (CGVS 1, pp. 6-7). Gepeild of u een geloof heeft, antwoordt u tijdens uw eerste onderhoud dat uw familie moslim is, maar zelf gelooft u in niets. Via de partij kwam u in contact met christenen die u de Bijbel voorlezen en zo, beetje bij beetje, begon u van dat geloof te houden (CGVS 1, p. 6). Echter haalt u dat gegeven dan niet aan als reden waarom u in 2019 besloot om Turkije te verlaten (CGVS 1, pp. 5-6). Tijdens het tweede gehoor gepeild of u een bewijs hebt in verband met uw zaak die u in Strasbourg heeft gewonnen, oppert u dat uw advocaat naar uw familie ging, maar zij hem meedeelden dat hij u geen documenten mag opsturen en dit omdat uw familie u sinds uw bekering in 2014 heeft verstoten, met uitzondering van uw moeder (CGVS 2, p. 3). Gepolst wanneer uw problemen met uw familie zijn begonnen, antwoordt u dat u geen exacte datum kan geven, vanaf 2017 (CGVS 2, p. 4). Logischerwijze gevraagd waarom u van 2014 tot 2017 geen problemen hebt gekend, geeft u - nadat u eerst heel onduidelijk was tegenover de tolk - aan dat u toen gezegd heeft dat u in Jezus gelooft, wat evenmin een antwoord is op de u gestelde vraag (CGVS 2, p. 4). Gepreciseerd welke problemen u heeft gekend vanaf 2017 stelt u dat uw vader zei dat u hen belachelijk heeft gemaakt en dat in Idil de partij Huda drukt uitoefent op uw vader en hem zegt dat hij u moet doden, dat het 'halal' is (CGVS 2, p. 4). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd de problemen die hebt gekend omwille van uw bekering

te benoemen, haalt u aan dat u veel problemen had met uw familie, de stamhoofden zeiden dat ze u moesten doden. U vertelde ook aan uw familie en omgeving dat er vergissingen zijn binnen de islam en jullie dan ruzie maakten en ze u hierdoor niet als hun zoon beschouwen (CGVS 3, p. 10). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u dus reeds voor uw verhuis naar Bodrum in 2017 problemen heeft gekend met uw familie maar u desalniettemin toch nog enkele jaren met uw familie hebt kunnen samenleven (CGVS 3, p. 10). Gepeild of u naast uw problemen met uw familie nog andere problemen heeft gekend in Idil omwille van uw bekering werpt u op dat de mensen van Hizbullah naar u toekwamen en zeiden dat wat u doet een schande is voor hun godsdienst (CGVS 3, p. 11). Van 2014 tot 2017 kreeg u doodsbedreigingen van vrienden en van mensen uit uw omgeving, maar u werd nooit aangevallen (CGVS 3, p. 11). Gepolst of u in Bodrum ooit problemen heeft gekend omwille van uw bekering, ontkent u (CGVS 3, p. 11). Nogmaals geverifieerd of u na uw bekering in 2014 en na uw huwelijk in 2015 nog steeds bij uw ouders inwoonde, bevestigt u dit maar u gaf u aan dat uw vrouw hieronder gebukt ging en u zocht een oplossing om te verhuizen (CGVS 3, p. 13). Gevraagd van wat ze afzag, antwoordt u dat uw familie opmerkingen gaf (CGVS 3, p. 13). Gewezen op het feit dat er eerder was verklaard dat uw vrouw afzag van in Idil te blijven wonen omwille van de Hendek gebeurtenissen en niet omwille van de familie, werpt u op dat uw familie wel degelijk opmerkingen gaf aan uw vrouw maar ze zei het niet zelf aan u, ze zei "als ze me zelf pijn doen dan moet ik beleefd blijven ook al doet het pijn aan het hart". Uw vrouw ging overdag werken als lerares ze zag uw familie enkel in de avond (CGVS 3, p. 13). Uw echtgenote heeft bij de DVZ evenmin met een woord gerept over een vrees voor vervolging omwille van jullie bekering (Vragenlijst dd. 29/01/2020). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gepeild of ze omwille van haar geloof problemen heeft gekend in Turkije, repliceert uw vrouw 'ik wil hier niet op antwoorden, allé we hebben hierdoor niet veel problemen gekend' (CGVS vrouw 1, dd. 12/02/2020, p. 4). Gevraagd dit te verduidelijken, werpt uw vrouw op dat jullie wel veel problemen hebben gehad met de familie (CGVS vrouw 1, p. 4). Andermaal gevraagd dit uit te leggen, antwoordt uw vrouw dat ze zich tot u, haar man, richten en u alles voor u houdt (CGVS 1, p. 4). Specifiek gevraagd welke familie voor problemen zorgde, werpt uw vrouw op dat het moslim families zijn en ze het moeilijk kunnen aanvaarden maar dat jullie geen rekening hielden met wat ze van jullie dachten, dus was het geen probleem voor jullie (CGVS 1, p. 4). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2 vrouw dd. 28/01/2021) gepeild welke problemen zij, uw vrouw, vreest door haar bekering tot het christendom haalt ze plots aan dat zowel de familie als de partij Huda van Hizbullah jullie probeerden te doden (CGVS vrouw 2, p. 4). Gepeild sinds wanneer de familie op de hoogte was van haar bekering, blijft ook zij heel vaag 'ik weet het niet maar enkele maanden, jaar later, veranderde het gedrag van mijn familie naar mij toe, ik begon hierbij vragen te stellen, ik dacht niet aan mijn bekering, ik dacht waarom willen ze zich wreken op mij en dan met de tijd begonnen ze opmerkingen te maken en toen begreep ik het maar ik kan u niet zeggen wanneer, ik begreep gewoon dat ze het wisten' (CGVS 2 vrouw, p. 5). Ter verduidelijking gevraagd of ze verwijst naar haar familie of uw familie, geeft ze aan dat het uw familie betreft (CGVS 2 vrouw, p. 5). Gepolst of uw vrouw effectief problemen heeft gekend met de partij Huda of gewoon vreest ooit met hen problemen te zullen krijgen, beaamt ze dat ze dit vreest. Sommige mensen gingen druk zetten op de familie van u, haar man, en zeiden dat ze kritiek hebben op het feit dat jullie je geloof hebben veranderd (CGVS 2 vrouw, p. 5). Meer nog, tijdens het derde persoonlijk onderhoud (CGVS vrouw dd. 14/04/2021) beweert ze dat u twijfels had over de problemen die zij met uw familie kende. Zo verklaart ze het volgende 'mijn man kon in het begin moeilijk geloven wat zijn familie me aandeed' (CGVS 3 vrouw, p. 4). Het hoeft geen betoog dat deze opmerking niet te rijmen valt met de context, namelijk het feit dat jullie bekering bekend was bij uw familie en jullie hier bleven wonen. Gepeild of ze persoonlijk directe problemen heeft gekend met Hizbullah, antwoordt ze 'neen niet direct, ze zetten druk op zijn familie en zij op hun beurt op ons' (CGVS 3 vrouw, p. 4). Uw echtgenote geconfronteerd met het feit dat zij tijdens het eerste interview op het CGVS geen melding heeft gemaakt van het feit dat Hizbullah druk zette op uw familie, beweert ze toen ook gezegd te hebben dat er mensen druk zetten op uw familie maar dat ze niet wist wie die mensen waren (CGVS 3 vrouw, p. 5). Uit een simpele lezing van haar eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dient te worden vastgesteld dat uw echtgenote dit toen helemaal niet heeft verklaard.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen verder geloof worden gehecht aan jullie vrees voor vervolging omwille van jullie bekering tot het christendom. De verschillende documenten die u ter staving neerlegt met betrekking tot uw bekering, namelijk attest van pastor B. (zie document genummerd 19), attest van de Armeens Evangelische kerk in Brussel (zie document genummerd 23), foto's van jullie doopsel (zie documenten genummerd 28), de facebooklink zie document genummerd 29) en jullie originele doopaktes (zie envelop genummerd 32 met daarin de originelen) wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie daar ze geen bewijs vormen van de door jullie beweerde problemen. Wat betreft het door pastor B. opgemaakte document waarin hij verklaart dat jullie problemen kennen met

jullie families, dient volledigheidshalve opgemerkt dat dit schrijven ter jullie behoeven werd opgemaakt en geen objectieve bewijswaarde heeft.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw en uw kind, uw paspoort, het paspoort van uw vrouw en uw kind, jullie familieboekje, uw individueel uittreksel, een familiesamenstelling van uw familie en het diploma van uw echtgenote hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit alsook dat van uw echtgenote en uw kind, jullie huwelijk en de studies van uw echtgenote, maar zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen daar deze elementen hier niet ter discussie staan. De Duitse verblijfskaart van uw schoonbroer M. S. D. en de Duitse beslissing om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, hebben betrekking op zijn persoon en wijzigen bijgevolg ook niets aan bovenstaande appreciatie.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Wat de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreft, blijkt uit een grondig onderzoek van de informatie betreffende de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus – Turkije – veiligheidssituatie van 23 april 2021, beschikbaar op de site https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_turquie_situation_securitaire_20210423.pdf of <https://www.cgra.be/nl>) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheden en de PKK. Sinds januari 2017 vond geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan deze die aangesloten zijn bij of deel uitmaken van de PKK.

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten zich naar sommige landelijke gebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk bij de oorlogvoerende kampen vallen en dat de meeste slachtoffers tijdens de periode die de update behandelt, ambtenaren van de Turkse staat waren. Bovendien daalde het aantal slachtoffers (zowel burgers als strijders) als gevolg van de conflicten tussen de PKK en de Turkse strijdkrachten sterk vanaf 2017. Van de ongeveer 520 burgerslachtoffers in Turkije tussen de hervatting van het conflict in juli 2015 en 28 februari 2021 vielen er 37 sinds 1 januari 2020. Tussen 20 september 2020 en 28 februari 2021 vielen negen burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die “over het algemeen weinig intensief” worden genoemd, van de steden naar de landelijke zones vanaf de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken daalde sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt. Landelijke plaatsen in enkele provincies van het oosten en vooral van het zuidoosten van Turkije worden door de autoriteiten af en toe uitgeroepen tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties voeren voor de heropbouw van de woningen die werden vernield tijdens de conflicten. In verband met “Operatie Lenteschild”, die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië opstartte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Eind 2020 werden in het noorden van Syrië nog altijd “weinig intensieve” gevechten tussen het Turkse leger en de YPG gemeld, zonder gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de constante en aanzienlijke daling van het beperkte aantal zijdelingse burgerslachtoffers, die aantoont dat de partijen van plan zijn methoden te gebruiken die burgers sparen, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK), de verplaatsing van de conflicten naar de landelijke zones, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gelet op de afwezigheid van terreuraanslagen door andere organisaties buiten de zone van het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders, geen algemene situatie van willekeurig geweld en bijgevolg van blind geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bestaat. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat het CGVS ook in hoofde van uw echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en een Koerdische te zijn afkomstig van Dargecit, Mardin. U studeerde in 2009 aan de universiteit Firat in Elazig en behaalde uw master in de geschiedenis en volgde dan nog een extra jaar opleiding in de pedagogie. U werd in 2009 opgepakt omwille van uw deelname aan het Newroz feest. In het derde jaar werd uw studentenhuis door de Grijsse Wolven aangevallen. U behaalde uw diploma in 2014. In 2015 huwde u met B. C. (O.V. (...); CG (...)).

Vanaf 2015 tot 2019 woonde u in Idil bij uw schoonouders.

In 2015 werd u samen met uw schoonfamilie door de politie meegenomen ter ondervraging naar aanleiding van de Hendek gebeurtenissen. Er werd u gevraagd of uw man en uw schoonfamilie terroristen zijn. In 2014 bent u tot het christendom bekeerd. In 2015 werden u en uw man in Bodrum door pastoor B. gedoopt en daarna religieus gehuwd in de kerk in Idil. Vanaf 2017 was uw schoonfamilie op de hoogte van jullie bekering en daarna ook uw familie die alle banden met u verbrak. De Hezbollah legde druk op uw schoonfamilie omwille van jullie bekering.

U bent uiteindelijk in 2019 bij uw man in Bodrum ingetrokken. Jullie huis werd aangevallen door nationalisten / fascistten. Uw man werd in Bodrum ook lastiggevalen door de autoriteiten. Hierna besloten jullie Turkije te verlaten. Jullie reisden legaal naar Rusland. Op 26 november 2019 werd uw dochter, B. M. (O.V. (...)), in WitRusland geboren. Jullie konden niet doorreizen waardoor jullie genoodzaakt waren om op 6 december 2019 legaal terug te reizen naar Turkije. Bij aankomst werd uw man door de politie meegenomen. Een maand later zijn jullie via Eskesehir legaal met jullie eigen paspoorten maar met een vals visum op 21 januari 2020 naar de luchthaven van Oostende gevlogen. U werd diezelfde dag door de luchtvaartpolitie onderschept omwille van het gebruik van een vervalst Schengenvizum. U diende op 22 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw origineel Turks paspoort (geldig van 21 oktober 2019 tot 11 september 2027), het origineel Turks paspoort van uw dochter M., uw originele identiteitskaart, de originele identiteitskaart van uw dochter M., uw familieboekje, de originele doopaktes van u en uw man ondertekend door pastoor B., een attest van pastoor B. K., foto's van uw doopsel alsook van uw echtgenoot, een facebooklink waarop jullie de kerkdienst volgen, een attest van de Armeens Evangelische kerk in Brussel d.d. 26/01/2021, een kopie van het Duits vluchtelingenpaspoort van uw broer S. D., de Duitse beslissing tot erkenning in hoofde van uw broer S. D. en een rapport van de centrumpsychooloog waarin wordt vermeld dat Mevr. T. K. en uw echtgenoot op 18/02/2020 sprak.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vroeg u gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd u gehoord door een vrouwelijke ‘protection officer’ en vrouwelijke tolk.

Volledigheidshalve dient aangestipt dat in het document van de centrumpsioloog enkel te lezen staat dat Mevr. T. K. u en uw echtgenoot op 18/02/2020 sprak (zie document genummerd 30 in het administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. In uw hoofde kan bijgevolg evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot een nood aan subsidiaire bescherming en we verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot.

Na de drie gehoren afgenomen door het CGVS (CGVS 1 dd. 12/02/2020; CGVS 2 dd. 27/01/2021 en CGVS 3 dd. 14/04/2021) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Ten eerste dient u een verzoek om internationale bescherming in omwille van het feit dat u beweert sinds 2012 lid te zijn van HDP en omwille van uw lidmaatschap in Bodrum sinds 2017 verschillende malen belaagd te zijn geweest door leden van MHP, alsook in 2019 door de politie te zijn opgepakt en ondervraagd over de vergaderingen van HDP (CGVS 1, pp. 5-6; 9-10 + CGVS 3, pp. 3-6). Er kan echter aan uw profiel, namelijk lid te zijn van HDP, geen geloof worden gehecht. Zo verklaart u sinds 2012 actief lid te zijn van HDP (CGVS 1, p. 9 en CGVS 3, p. 3). U beweert dat HDP in 2012 is opgericht (CGVS 3, p. 3). Gepeild wanneer HDP officieel actief was, antwoordt u in 2012 (CGVS 3, p. 3), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat deze partij pas officieel tijdens het congres op 27 oktober 2013 werd opgericht. Gepolst of u een lidkaart of dergelijke hebt van HDP, toont u op uw smartphone een foto van een 'origineel' attest van lidmaatschap bij HDP, dd. 5 december 2019 (CGVS 1, p. 3). Gepeild wie u heeft aangesproken om dit te verkrijgen, verklaart u het volgende : "ik heb ze telefonisch gevraagd, dat ik een bewijs nodig heb van lidmaatschap HDP, ik weet niet waarom dat niet op e-devlet staat maar ze hebben een foto genomen en doorgestuurd. Ik was actief in Sirnak en Bodrum en dat zijn de foto's van de vergaderingen" (CGVS 1, p. 3). Gezien dit geen antwoord is op de u gestelde vraag werd u logischerwijze nogmaals gevraagd wie van HDP u hiervoor heeft gecontacteerd en beweert u dat u eerst met iemand anders had gesproken, maar dat R. V. het u heeft doorgestuurd via WhatsApp (CGVS 1, p. 4). Op 14 februari 2020 heeft u vervolgens dit attest naar het CGVS laten doormailen (zie document nummer 11 in het administratief dossier). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd wat er exact in het attest van HDP staat, antwoordt u : "bewijs van mijn aansluiting bij HDP, er staat dat ze me kennen en dat ik behoor tot HDP" (CGVS 2, p. 4). Gepeild wie het heeft opgesteld / getekend, verklaart u dat u zich diens naam niet herinnert want het verandert steeds (CGVS 2, p.4). Geconfronteerd met het gegeven dat dit op het attest staat, beweert u dat de co-voorzitters van HDP in Idil, R. V. en A. E., zijn (CGVS 2, p. 4). Er dient echter te worden opgemerkt dat dit document getekend is door Y. O. van HDP in Idil (zie vertaling bij document nummer 11 in het administratief dossier). Verder staat er dat uw lidmaatschap vanaf 05/12/2019 werd aanvaard en u sinds die datum ook lid bent van de partij (zie vertaling bij document nummer 11 in het administratief dossier). Blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd dat het door u neergelegde document vals is en dat HDP dit document niet heeft opgesteld. Verder kan er uit de foto's van uzelf aan het bureau van HDP in Bodrum in 2016-2017 (CGVS 3, p. 5 + zie documenten / foto's genummerd 13) enkel worden afgeleid dat u daar aanwezig was, niets meer niets minder. Uit bovenstaande blijkt dat u geen functie noch een actieve rol had binnen de HDP.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in verdere lijn dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat u vanaf 2017 in Bodrum meermaals door leden van MHP werd belaagd en in 2019 uw huis werd aangevallen omwille van uw activisme voor HDP, alsook kan er geen geloof worden gehecht aan het feit dat de politie u omwille hiervan in 2019 1 dag heeft opgepakt (CGVS 3, pp. 4-6; CGVS 1, p. 10 + Vragenlijst dd. 29/01/2020 vraag 3 punten 1t/m5 en punt 7).

Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt andermaal bevestigd door het feit dat u een essentieel vervolgingselement, namelijk belaging door MHP, niet heeft aangehaald bij de DVZ (Vragenlijst dd. 29/01/2020 vraag 3 punt 5 en punt 7 b). Er werd in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gepeild of u opmerkingen had over dit interview waarop u antwoordde dat u staat achter wat u gezegd heeft (CGVS 1, p. 2). Gepolst of u toen alle essentiële elementen heeft aangehaald waarom u uit Turkije bent gevlucht, antwoordt u dat u niet alles heeft gezegd, ze vroegen naam, voornaam, hoe vaak u werd opgepakt en er werd uitgelegd dat u later meer in detail kon vertellen (CGVS 1, p. 2). Deze lacune is echter dermate groot gezien het vervolgingsfeiten betreffen die gespreid zijn over verschillende opeenvolgende jaren (2017-2019) dat er bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat dit louter een detail betreft. Meer nog, op het CGVS heeft u initieel ook geen enkele allusie gemaakt op het feit dat u door de MHP belaagd werd omwille van uw lidmaatschap noch omwille van uw broer A. waardoor u ook als terrorist wordt beschouwd (CGVS 1, pp. 5-6; CGVS 3, pp. 4-6). U kan daarenboven geen begin van bewijs neerleggen van het gegeven dat u klacht zou hebben ingediend nadat uw huis in 2019 werd aangevallen waardoor uw vrouw psychische problemen zou hebben ontwikkeld. Eénzelfde appreciatie is ook van toepassing op uw arrestatie in Bodrum in 2019 waarbij u door de politie in een café werd aangehouden en u initieel verklaarde dat deze arrestatie te wijten was aan uw activisme voor HDP (CGVS 1, pp. 5-6), niets meer en niets minder, terwijl u dan later hier plots nog aan toevoegde dat ze u ook vragen stelden over uw broers A. en S. (CGVS 3, pp. 5-6). Het argument dat u als broer van een guerrilla strijder, namelijk uw broer A., actueel vervolgd wordt door de Turkse autoriteiten en als terrorist wordt beschouwd, dient gezien bovenstaande vaststellingen dan ook als weinig geloofwaardig te worden beschouwd. De documenten met betrekking tot uw broer A., namelijk de beslissing 'karar' in kader van de zaak die de vrouw van A. heeft aangespannen na de dood van haar man (zie ook documenten genummerd 17), wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie daar u hier niet mee aantoonst dat u omwille hiervan problemen zou hebben gekend (CGVS 1, p. 4). Daarenboven blijkt dat u zelf niet eens weet wat precies u hieromtrent neerlegt. Gepeild wat het document 'karar' (= beslissing) inhoudt, stelt u dat er nog geen beslissing is, de zaak loopt nog (CGVS 1, p. 4). Vervolgens, tijdens het derde persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gewezen op het feit dat u een 'karar' heeft neergelegd, stelt u dat jullie in beroep zijn gegaan (CGVS 3, p. 18). Logischerwijze gevraagd wanneer de familie beroep heeft aangetekend, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS 3, p. 19). U beweert dat op het moment dat uw familie beroep aantekende u nog in Idil was, doch de 'karar' zelf dateert van 2018, toen u reeds in Bodrum verbleef (CGVS 3, p. 19 en CGVS 1, p. 4).

Wat betreft uw broer S. dient te worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat hij de YPG (Yekîneyên Parastina Gel) in Syrië heeft vervoegd (CGVS 1, p. 5). U stelt enkel dat hij even bij leden van YPG in Syrië vertoefde maar daarna naar Kuwait is gegaan (CGVS 1, p. 5), hetgeen de vrouw van S. bevestigde door een kopie van zijn paspoort naar u door te sturen (CGVS 3, p. 10). Het feit dat u na de Hendek gebeurtenissen in 2015 samen met uw familie, namelijk uw ouders, broer O., zus Z. en schoonzus K. thuis in Idil in 2016 werd opgepakt en ondervraagd over uw broer S. die sinds 2014 vermist is (CGVS 3, pp. 7-8), wijst niet op een persoonlijke en systematische vervolging van uwentwege, dit hoeft geen verder betoog.

Wat betreft uw problemen tijdens uw legerdienst in 2005 dient er te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hieromtrent heeft afgelegd. Zo beweerde u dat ze u verdachten van terroristische banden omwille van het dossier van uw broer waardoor u ook nooit een wapen hebt gekregen en u steeds geïsoleerd was (Vragenlijst vraag 3 punt 5), terwijl u op de zetel van het CGVS duidelijk verklaart wel degelijk een wapen te hebben gekregen aangezien u deelnam aan schietoefeningen (CGVS 3, p. 18).

Aangaande uw zaak daterende van 2007 waarbij u beschuldigd werd van terrorisme (zie documenten genummerd 8 en krantenartikel genummerd 14) dient te worden opgemerkt dat u zelf verklaart dat deze zaak is afgesloten en u in 2014 bent vrijgesproken (CGVS 1, p. 3). Hiervan bevindt zich ook een bewijs tussen de verschillende documenten die u heeft neergelegd (zie document genummerd 12 'Kesiñlesme Serhi' : afsluiting; Karar : beslissing; Beraat: vrijspraak dd. 11/04/2014). Wat betreft het feit dat u tijdens uw detentie opgenomen bent in het psychiatrisch ziekenhuis in Manisa wijzigt niets aan bovenstaande vaststelling, namelijk dat u bent vrijgesproken (CGVS 1, p. 11 + zie document genummerd 8 pagina 3/6 strafrechtbank in Izmir beslissingsnummer 2010/45).

Tot slot dient te worden aangestipt dat u ondanks uw beweerde vervolgingsfeiten tot tweemaal toe legaal het land hebt kunnen verlaten met uw eigen paspoort (U22504630 geldig van 21 oktober 2019 tot 11 september 2027) zonder eerst 'e-devlet' te raadplegen om na te gaan of uw paspoort al dan niet was geannuleerd waardoor u aan de luchthaven riskeerde om te worden aangehouden, deze gang van

zaken bevestigt het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtrelaas (CGVS 1, p. 8). U beweert telkens met uw eigen paspoort een eerste keer in november 2019 vanuit Istanbul naar Rusland te zijn gereisd (CGVS 3, p. 9) en vervolgens op 21 januari 2020 vanuit de luchthaven van Eskesehir naar de luchthaven van Oostende (Verklaring dd. 29/01/2020 punt 31, p. 13 en CGVS 3, pp. 8-9). Het feit dat u bij terugkeer uit Rusland op de luchthaven zou zijn ondervraagd en vervolgens gevraagd werd om te werken als informant (CGVS 1, pp. 7-8 en CGVS 3, p. 9) is weinig geloofwaardig gezien u een maand later alweer legaal het land heeft kunnen verlaten. Het feit dat u hulp kreeg van smokkelaars (CGVS 1, p. 8 en CGVS 3, p. 8) biedt geen afdoende verschooning waarom u dergelijk groot risico zou nemen om nota bene samen met uw vrouw en pasgeboren kind het land via deze weg te verlaten.

Wat betreft het proces-verbaal dd. 4/11/2020 (CGVS 2, p. 5, CGVS 3, pp. 2-3 + zie document genummerd 20 'Durusma Tutanagi' dd. 04/11/2020 + vertaling) dient te worden opgemerkt dat u niet weet wat er in het document staat (CGVS 3, p. 2). U bent omtrent deze zaak ook nooit door de Belgische politie ondervraagd (CGVS 3, p. 3). Uit dit document kan bezwaarlijk worden afgeleid dat u om politieke redenen gezocht wordt. U weet zelf niet bij welke instantie uw proces loopt noch wat de beschuldiging is (CGVS 3, pp. 13-14). Tot op heden legt u ook geen akte van beschuldiging neer (CGVS 3, pp. 17 en 19). Gepeild of deze zaak te maken heeft met het feit dat uw auto eerder werd in beslaggenomen (CGVS 2, p. 2 + zie document genummerd 21), dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS 3, p. 13).

Daarnaast dient uw vrees voor vervolging omwille van uw bekering tot het christendom ook ongeloofwaardig te worden bevonden en dit omwille van tal van incoherente verklaringen doorheen uw verzoek en dit van uw echtgenote. Zo heeft u initieel bij de DVZ met geen woord gerept over het feit dat u een vrees koestert omwille van uw bekering (Vragenlijst dd. 29/01/2020). U liet enkel noteren dat u christen bent (Verklaring dd. 29/01/2020 punt 9, p. 6). De vaststelling dat u dit nooit eerder ten berde heeft gebracht wekt verbazing en mocht hier geloof aan kunnen worden gehecht kan er van uitgegaan worden dat u dit hoe dan ook onmiddellijk ter sprake zou hebben gebracht. Wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt is het gegeven dat u ook op het CGVS hier initieel geen enkele allusie op gemaakt heeft (CGVS 1, pp. 6-7). Gepeild of u een geloof heeft, antwoordt u tijdens uw eerste onderhoud dat uw familie moslim is, maar zelf gelooft u in niets. Via de partij kwam u in contact met christenen die u de Bijbel voorlezen en zo, beetje bij beetje, begon u van dat geloof te houden (CGVS 1, p. 6).

Echter haalt u dat gegeven dan niet aan als reden waarom u in 2019 besloot om Turkije te verlaten (CGVS 1, pp. 5-6). Tijdens het tweede gehoor gepeild of u een bewijs hebt in verband met uw zaak die u in Strasbourg heeft gewonnen, oppert u dat uw advocaat naar uw familie ging, maar zij hem meedeelden dat hij u geen documenten mag opsturen en dit omdat uw familie u sinds uw bekering in 2014 heeft verstoten, met uitzondering van uw moeder (CGVS 2, p. 3). Gepolst wanneer uw problemen met uw familie zijn begonnen, antwoordt u dat u geen exacte datum kan geven, vanaf 2017 (CGVS 2, p. 4). Logischerwijze gevraagd waarom u van 2014 tot 2017 geen problemen hebt gekend, geeft u - nadat u eerst heel onduidelijk was tegenover de tolk - aan dat u toen gezegd heeft dat u in Jezus gelooft, wat evenmin een antwoord is op de u gestelde vraag (CGVS 2, p. 4). Gepreciseerd welke problemen u heeft gekend vanaf 2017 stelt u dat uw vader zei dat u hen belachelijk heeft gemaakt en dat in Idil de partij Huda drukt uitoefent op uw vader en hem zegt dat hij u moet doden, dat het 'halal' is (CGVS 2, p. 4). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd de problemen die hebt gekend omwille van uw bekering te benoemen, haalt u aan dat u veel problemen had met uw familie, de stamhoofden zeiden dat ze u moesten doden. U vertelde ook aan uw familie en omgeving dat er vergissingen zijn binnen de islam en jullie dan ruzie maakten en ze u hierdoor niet als hun zoon beschouwen (CGVS 3, p. 10). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u dus reeds voor uw verhuis naar Bodrum in 2017 problemen heeft gekend met uw familie maar u desalniettemin toch nog enkele jaren met uw familie hebt kunnen samenleven (CGVS 3, p. 10). Gepeild of u naast uw problemen met uw familie nog andere problemen heeft gekend in Idil omwille van uw bekering werpt u op dat de mensen van Hizbullah naar u toekwamen en zeiden dat wat u doet een schande is voor hun godsdienst (CGVS 3, p. 11). Van 2014 tot 2017 kreeg u doodsbedreigingen van vrienden en van mensen uit uw omgeving, maar u werd nooit aangevallen (CGVS 3, p. 11). Gepolst of u in Bodrum ooit problemen heeft gekend omwille van uw bekering, ontkent u (CGVS 3, p. 11). Nogmaals geverifieerd of u na uw bekering in 2014 en na uw huwelijk in 2015 nog steeds bij uw ouders inwoonde, bevestigt u dit maar u gaf u aan dat uw vrouw hieronder gebukt ging en u zocht een oplossing om te verhuizen (CGVS 3, p. 13). Gevraagd van wat ze afzag, antwoordt u dat uw familie opmerkingen gaf (CGVS 3, p. 13). Gewezen op het feit dat er eerder was verklaard dat uw vrouw afzag van in Idil te blijven wonen omwille van de Hendek gebeurtenissen en niet omwille van de familie, werpt u op dat uw familie wel degelijk opmerkingen gaf aan uw vrouw maar ze zei het niet zelf aan u, ze zei "als ze me zelf pijn doen dan moet ik beleefd blijven ook al doet het pijn aan het hart". Uw vrouw ging

overdag werken als lerares ze zag uw familie enkel in de avond (CGVS 3, p. 13). Uw echtgenote heeft bij de DVZ evenmin met een woord gerept over een vrees voor vervolging omwille van jullie bekering (Vragenlijst dd. 29/01/2020). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gepeild of ze omwille van haar geloof problemen heeft gekend in Turkije, repliceert uw vrouw 'ik wil hier niet op antwoorden, allé we hebben hierdoor niet veel problemen gekend' (CGVS vrouw 1, dd. 12/02/2020, p. 4). Gevraagd dit te verduidelijken, werpt uw vrouw op dat jullie wel veel problemen hebben gehad met de familie (CGVS vrouw 1, p. 4). Andermaal gevraagd dit uit te leggen, antwoordt uw vrouw dat ze zich tot u, haar man, richten en u alles voor u houdt (CGVS 1, p. 4). Specifiek gevraagd welke familie voor problemen zorgde, werpt uw vrouw op dat het moslim families zijn en ze het moeilijk kunnen aanvaarden maar dat jullie geen rekening hielden met wat ze van jullie dachten, dus was het geen probleem voor jullie (CGVS 1, p. 4). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2 vrouw dd. 28/01/2021) gepeild welke problemen zij, uw vrouw, vreest door haar bekering tot het christendom haalt ze plots aan dat zowel de familie als de partij Huda van Hizbullah jullie probeerden te doden (CGVS vrouw 2, p. 4). Gepeild sinds wanneer de familie op de hoogte was van haar bekering, blijft ook zij heel vaag 'ik weet het niet maar enkele maanden, jaar later, veranderde het gedrag van mijn familie naar mij toe, ik begon hierbij vragen te stellen, ik dacht niet aan mijn bekering, ik dacht waarom willen ze zich wreken op mij en dan met de tijd begonnen ze opmerkingen te maken en toen begreep ik het maar ik kan u niet zeggen wanneer, ik begreep gewoon dat ze het wisten' (CGVS 2 vrouw, p. 5). Ter verduidelijking gevraagd of ze verwijst naar haar familie of uw familie, geeft ze aan dat het uw familie betreft (CGVS 2 vrouw, p. 5). Gepolst of uw vrouw effectief problemen heeft gekend met de partij Huda of gewoon vreest ooit met hen problemen te zullen krijgen, beaamt ze dat ze dit vreest. Sommige mensen gingen druk zetten op de familie van u, haar man, en zeiden dat ze kritiek hebben op het feit dat jullie je geloof hebben veranderd (CGVS 2 vrouw, p. 5). Meer nog, tijdens het derde persoonlijk onderhoud (CGVS vrouw dd. 14/04/2021) beweert ze dat u twijfels had over de problemen die zij met uw familie kende. Zo verklaart ze het volgende 'mijn man kon in het begin moeilijk geloven wat zijn familie me aandeed' (CGVS 3 vrouw, p. 4). Het hoeft geen betoog dat deze opmerking niet te rijmen valt met de context, namelijk het feit dat jullie bekering bekend was bij uw familie en jullie hier bleven wonen. Gepeild of ze persoonlijk directe problemen heeft gekend met Hizbullah, antwoordt ze 'neen niet direct, ze zetten druk op zijn familie en zij op hun beurt op ons' (CGVS 3 vrouw, p. 4). Uw echtgenote geconfronteerd met het feit dat zij tijdens het eerste interview op het CGVS geen melding heeft gemaakt van het feit dat Hizbullah druk zette op uw familie, beweert ze toen ook gezegd te hebben dat er mensen druk zetten op uw familie maar dat ze niet wist wie die mensen waren (CGVS 3 vrouw, p. 5). Uit een simpele lezing van haar eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dient te worden vastgesteld dat uw echtgenote dit toen helemaal niet heeft verklaard.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen verder geloof worden gehecht aan jullie vrees voor vervolging omwille van jullie bekering tot het christendom. De verschillende documenten die u ter staving neerlegt met betrekking tot uw bekering, namelijk attest van pastor B. (zie document genummerd 19), attest van de Armeens Evangelische kerk in Brussel (zie document genummerd 23), foto's van jullie doopsel (zie documenten genummerd 28), de facebooklink (zie document genummerd 29) en jullie originele doopaktes (zie envelop genummerd 32 met daarin de originelen) wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie daar ze geen bewijs vormen van de door jullie beweerde problemen. Wat betreft het door pastor B. opgemaakte document waarin hij verklaart dat jullie problemen kennen met jullie families, dient volledigheidshalve opgemerkt dat dit schrijven ter jullie behoeven werd opgemaakt en geen objectieve bewijswaarde heeft.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw en uw kind, uw paspoort, het paspoort van uw vrouw en uw kind, jullie familieboekje, uw individueel uittreksel, een familiesamenstelling van uw familie en het diploma van uw echtgenote hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit alsook dat van uw echtgenote en uw kind, jullie huwelijk en de studies van uw echtgenote, maar zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen daar deze elementen hier niet ter discussie staan. De Duitse verblijfskaart van uw schoonbroer M. S. D. en de Duitse beslissing om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, hebben betrekking op zijn persoon en wijzigen bijgevolg ook niets aan bovenstaande appreciatie.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Wat de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreft, blijkt uit een grondig onderzoek van de informatie betreffende de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus – Turkije – veiligheidssituatie van 23 april 2021, beschikbaar op de site https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_turquie_situation_securitaire_20210423.pdf

of <https://www.cgra.be/nl>) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheden en de PKK. Sinds januari 2017 vond geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan deze die aangesloten zijn bij of deel uitmaken van de PKK.

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten zich naar sommige landelijke gebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk bij de oorlogvoerende kampen vallen en dat de meeste slachtoffers tijdens de periode die de update behandelt, ambtenaren van de Turkse staat waren. Bovendien daalde het aantal slachtoffers (zowel burgers als strijders) als gevolg van de conflicten tussen de PKK en de Turkse strijdkrachten sterk vanaf 2017. Van de ongeveer 520 burgerslachtoffers in Turkije tussen de hervatting van het conflict in juli 2015 en 28 februari 2021 vielen er 37 sinds 1 januari 2020. Tussen 20 september 2020 en 28 februari 2021 vielen negen burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die "over het algemeen weinig intensief" worden genoemd, van de steden naar de landelijke zones vanaf de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken daalde sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt. Landelijke plaatsen in enkele provincies van het oosten en vooral van het zuidoosten van Turkije worden door de autoriteiten af en toe uitgeroepen tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties voeren voor de heropbouw van de woningen die werden vernield tijdens de conflicten. In verband met "Operatie Lenteschild", die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië opstartte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Eind 2020 werden in het noorden van Syrië nog altijd "weinig intensieve" gevechten tussen het Turkse leger en de YPG gemeld, zonder gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de constante en aanzienlijke daling van het beperkte aantal zijdelingse burgerslachtoffers, die aantoont dat de partijen van plan zijn methoden te gebruiken die burgers sparen, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK), de verplaatsing van de conflicten naar de landelijke zones, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gelet op de afwezigheid van terreuraanslagen door andere organisaties buiten de zone van het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders, geen algemene situatie van willekeurig geweld en bijgevolg van blind geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bestaat. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 1 A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 tot en met 48/5 alsook van de artikelen 62 en 57/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 3 en 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). Ze menen ook dat er een schending voorligt van de redelijkheid.

Na een algemene theoretische uiteenzetting gaan de verzoekende partijen ten eerste in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Ze stellen dat er in hunnen hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging dient te worden vastgesteld en wijzen erop dat ze te goeder trouw en naar best vermogen een antwoord hebben gegeven op de aan hen gestelde vragen.

Wat betreft het eerste vluchtmotief, zijnde de vervolging omwille van HDP militantisme/activisme betogen de verzoekende partijen dat de verwerende partij het kwetsbaar profiel erkent doch nalaat het voldoende in overweging te nemen bij de beoordeling. Zij stellen hieromtrent dat verwerende partij in hoofde van beiden de noodzaak van bepaalde bijzondere procedurele noden erkent. De verzoekende partijen voeren aan dat ze beiden ernstig beschadigd zijn door de traumatiserende gebeurtenissen. In het verzoekschrift wordt aangestipt dat verzoeker kampt met een ernstige psychiatrische problematiek na zware mishandeling in detentie, doch wordt hiermee onvoldoende rekening gehouden bij de beoordeling van zijn verklaringen. Er wordt toegelicht dat verzoeker het slachtoffer werd van zware mishandeling nadat hij was opgepakt in 2007 in Yalikavak Bodrum en beschuldigd van terrorisme waarbij wordt gewezen op de verschillende juridische stukken uit de terrorismezaak uit 2007 die werden aangebracht.

Ook wordt erop gewezen dat verzoeker diende te worden opgenomen in de psychiatrie zoals blijkt uit document 3 van verwerende partij. Inzake verzoekster wordt aangevoerd dat zij tijdens haar gehoor bij verwerende partij zichtbare psychische problemen vertoont (aanval van hyperventilatie, zeer emotioneel tijdens haar relaas over bepaalde gebeurtenissen waarbij zij door de OZEL TIM werd betast.

Vervolgens voeren de verzoekende partijen aan dat zij geen psychologische ondersteuning hebben gehad buiten hun wil om. Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partijen slechts één attest bijbrengen waarop vermeld staat dat er één gesprek doorging op 18 februari 2020. De verzoekende partijen geven aan dat de reden hiervoor is gelegen in het feit dat zij een versnelde asielprocedure doorliepen wegens hun verblijf in het gesloten centrum te Beauvechain en dat zij daar geen directe toegang hadden tot een tolk noch psycholoog. Er werd het centrum om bijstand van een psycholoog verzocht waarna deze ter plaatse kwam op 18 februari 2020. Er kon slechts één gesprek doorgaan omdat de verzoekende partijen enkele dagen later al werden getransfereerd naar een centrum van MY ASSIST- in Charleroi. Zij ontvingen immers op 19 februari 2020 een beslissing tot verder onderzoek in toepassing van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet en moesten dienvolgens het gesloten centrum verlaten, zoals blijkt uit het administratief dossier, aldus de verzoekende partijen. In het verzoekschrift wordt vervolgd dat de verzoekende partijen in het navolgende opvangcentrum geen psychosociale opvolging ontvangen ondanks hun vraag daartoe, wat wordt toegelicht aan verwerende partij tijdens het gehoor.

In het verzoekschrift wordt nog aangehaald dat verwerende partij voor aanvang van het eerste gehoor opmerkt dat verzoeker zichtbaar uitgeput is en dat verzoeker meedeelt dat hij het niet goed stelt en aanhaalt dat er geen tolk in het centrum beschikbaar is waardoor hij niet psychisch kan worden opgevolgd. Ook wordt aangestipt dat verzoeker tijdens het eerste gehoor begint te huilen wanneer hij het heeft over de Hendek gebeurtenissen in 2015.

Er wordt verder betoogd dat de slechte psychologische conditie van verzoeker in een vaak chaotisch en onsamenhangend relaas resulteert waarbij hij van de hak op de tak springt doorheen de tijd en vragen vaak niet gericht beantwoordt en dat in het bijzonder data een probleem stellen.

De verzoekende partijen voeren aan dat verzoeker 2012 als oprichtingsdatum van de HDP vermeldt omdat hij toen reeds actief was geweest voor de DTP en vervolgens voor de opvolger ervan, wat de HDP zou worden en dat de Koerdische partij nooit heeft stilgezeten en nooit haar activiteiten heeft gestaakt. Er wordt benadrukt dat verzoeker daadwerkelijk in 2012 actief was voor de HDP die reeds gestalte had gekregen voor haar officiële erkenning door het congres vandaar dat verzoeker de oprichting ervan in 2012 situeert. Er wordt verder gesteld dat verwerende partij een te hoog kennisniveau voorop stelt wanneer zij verwijst naar de officiële oprichtingsdatum via het congres, wat niet ernstig is nu verzoeker een zieke man is, zijn kennisniveau bovendien beperkt is, hij laaggeschoold is en amper kan lezen en schrijven.

Inzake de betekenis van de juridische documenten, kan volgens de verzoekende partijen verwezen worden naar de opstart van gehoor 1 waar er meteen na aanvang bijzonder veel verwarring ontstaat over de verschillende juridische documenten die verzoeker bijbrengt, doch die hij niet in tijd kan plaatsen. In het verzoekschrift wordt toegelicht dat verzoeker enorm veel problemen heeft om gebeurtenissen in tijd juist te oriënteren, juist omwille van zijn psychische problemen en gesteld dat hij ook de volledige toedracht van juridische documenten die hij bijbrengt niet kent, hetgeen hij zelf aangeeft in gehoor 1. Er wordt door de verzoekende partijen aangevoerd dat verzoeker vaak zeer onsamenhangend is in zijn relaas, dermate dat zelfs de tolk dit opmerkt.

De verzoekende partijen betogen dat het HDP activisme/militantisme wordt ondersteund door foto's waarop verzoeker is afgebeeld op HDP vergaderingen en dat deze foto's de waarachtigheid ondersteunen van verzoeker zijn activisme/militantisme binnen de partij. Er wordt gesteld dat verzoeker zeer zichtbaar was binnen de partij gezien hij aan alle activiteiten en vergaderingen deelnam, zoals de andere "officiële" leden ervan.

In het verzoekschrift wordt er eveneens op gewezen dat verzoeker spontaan tijdens zijn eerste gehoor een attest bijbrengt inzake zijn lidmaatschap van de HDP en toelicht hoe hij dit verkregen heeft via Whatsapp. Hij heeft het vanuit België opgevraagd. Verzoeker was niet aanwezig op het moment van de redactie van het attest, en heeft naar best vermogen geantwoord op de vragen die hem hierover gesteld werden, zonder dat hij zekerheid kon hebben of datgene wat hem was meegedeeld, ook effectief zo verlopen was. Er wordt vervolgd dat tijdens een volgend gehoor verwerende partij verzoeker confronteert met het feit dat het een vals document betreft en dat niet wordt geantwoord op de vraag waarin de valsheid bestaat, en dat wanneer er wordt geïnsisteerd op het belang te weten waarom het document vals is, het antwoord het volgende is: "Het is vals meester, hij kan aan R. V. vragen hoe hij er aan is geraakt". Het document zou niet zijn opgesteld door de HDP luidt het vervolgens in de bestreden beslissingen, doch de verzoekende partijen voeren aan dat elke verduidelijking ontbreekt, op een verwijzing naar een goede bron van het CGVS na en menen dat een dergelijke handelwijze elke procedure op tegenspraak onmogelijk maakt, en de rechten van verdediging aantast, hetgeen een schending van artikel 6 van het EVRM uitmaakt.

Los van een eventueel lidmaatschap, wordt verder aangevoerd, loopt verzoeker gevaar ingevolge zijn grote zichtbaarheid binnen de partij gelet op zijn jarenlange deelname, al van voor de oprichting van de HDP, bij de DTP. De verzoekende partijen stellen dat verwerende partij voorbijgaat aan het feit dat verzoeker ook reeds tijdens zijn eerste gehoor vermeldde dat hij voor de deelname aan de HDP actief was voor de DTP (de Democratische Samenleveringspartij). Ze verduidelijken dat op 11 december 2009 het Constitutionele Hof besloot om de DTP te verbieden vanwege vermeende connecties met de PKK. In het verzoekschrift wordt erop gewezen dat verzoeker foto's heeft bijgebracht die zijn deelname aan HDP vergaderingen in Bodrum bevestigen. Stellen zoals verwerende partij doet dat deze enkel aantonen dat hij daar aanwezig was, niets meer of niets minder, is volgens de verzoekende partijen een loopje nemen met de zichtbare realiteit op de foto's afgebeeld.

De verzoekende partijen menen dat verwerende partij het kwetsbaar profiel van verzoeker niet afdoende in rekening brengt bij haar beoordeling en dat evenmin de urenlange consistente en authentieke verklaringen van verzoeker in acht worden genomen, in samenhang met de foto's. Zo wordt erop gewezen dat verzoeker spontaan kan vertellen over zijn activiteiten op verschillende locaties, in Idil en in Bodrum, waar hij pamfletten en affiches verdeelt, posters en vlaggen ophangt, huisbezoeken aflegt om te spreken over de pro Koerdische partij in Bodrum, en deelneemt aan de vergaderingen. Ze betogen dat ondanks drie persoonlijke onderhouds verwerende partij tabula rasa maakt van de gedetailleerde uiteenzettingen van verzoeker onder verwijzing naar een beweerd vals attest, waarvan verzoeker formeel is dat hij hiervan niet op de hoogte is, een foutief antwoord over de oprichtingsdatum van de partij in 2012 waar dit 2013 moest zijn, en tot slot de afwezigheid van een bewijs van zijn problemen.

Echter menen de verzoekende partijen maakt verzoeker wel aannemelijk dat hij deze problemen gekend heeft op grond van de voorliggende documenten, zijn sociaal-familiaal profiel en zijn bijzonder gedetailleerde verklaringen die bovendien niet in tegenspraak zijn met de verklaringen van zijn echtgenote. Dergelijke werkwijze getuigt van een gebrek aan ernst bij de feitenvinding in het geval van een verzoeker die een bijzonder kwetsbaar profiel kent en problemen heeft met het oriënteren van gebeurtenissen in tijd, aldus de verzoekende partijen.

Verder wordt er in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoeker duidelijk heeft aangegeven dat hij tijdens zijn DVZ-gehoor niet alle essentiële elementen heeft kunnen uiteenzetten. Tijdens zijn eerste gehoor bij verwerende partij heeft verzoeker aangegeven dat hij staat achter alles wat hij gezegd heeft doch op de vraag of hij alle essentiële elementen heeft aangehaald waarom hij Turkije ontvlucht heeft, heeft hij geantwoord dat hij niet alles heeft gezegd, dat ze zijn naam en voornaam vroegen en hoe vaak hij is opgepakt en dat ze uitlegden dat hij later meer in detail kon vertellen. Verzoekende partijen betogen dat ondanks verzoekers duidelijk ontkennend antwoord, verwerende partij verder gaat met de vraag of verzoeker documenten bij heeft ter staving van zijn verzoek en verzoeker niet de mogelijkheid wordt gegeven om eventuele aanvullingen of niet aan bod gekomen elementen toe te lichten.

Bijgevolg menen zij dat verzoeker het ontbreken van bepaalde informatie onmogelijk ten kwade kan worden geduid, wat verwerende partij wel doet in de bestreden beslissingen. Er wordt gesteld dat in de bestreden beslissingen wordt verwezen naar de afwezigheid van het element ' belaging door MHP ' in de verklaring van verzoeker afgelegd bij DVZ waarbij in het verzoekschrift wordt toegelicht dat het feit

dat verzoeker dit element niet vermeld heeft verband houdt met zijn onvermogen om spontaan zonder externe hulp of gerichtere vragen, een exhaustief antwoord te verstrekken op de open vragen. Er wordt in het verzoekschrift benadrukt dat verzoeker een bijzonder kwetsbaar profiel heeft, waarmee daadwerkelijk rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling.

De verzoekende partijen betogen vervolgens dat verwerende partij motiveert dat verzoeker twee keer legaal het land kon verlaten, hetgeen volgens haar niet strookt met een gegronde vrees voor vervolging. Er wordt in het verzoekschrift onderstreept dat verzoeker duidelijk maakte dat hij werd begeleid door smokkelaars, die hem instructies gaven, dat hij verduidelijkte dat hij in enorme angst leefde om tegengehouden te worden, doch dat er geen andere keuze meer restte dan terug te keren naar Turkije vanuit Wit Rusland gezien zijn vrouw vroegtijdig was bevallen en hun kind geen paspoort had om verder met hen te reizen en het leven in Rusland anderzijds bijzonder hard viel nu zij de taal er niet spraken en geen tolk hadden. Er wordt daarbij aangestipt dat verzoeker ook werd aangehouden bij aankomst in Turkije, en werd verzocht om zijn medewerking te verlenen. De verzoekende partijen benadrukken dat verzoeker maar al te goed beseftte hoe risicovol deze operatie wel niet was, maar niet over een alternatief beschikte, nu hij onmogelijk zijn hoogzwangere vrouw kon achterlaten, en nadien al evenmin zijn pas bevallen vrouw met baby.

Er wordt verder aangevoerd dat verwerende partij een analyse maakt van het dossier van verzoeker waarbij de verschillende aangekaarte problemen onderscheiden eenzame atomen vormen, niettegenstaande hun onderlinge samenhang in acht dienen te worden genomen voor een juiste besluitvorming waarbij wordt benadrukt dat verzoeker meervoudige problemen heeft gekend en deze onlosmakelijk verweven zijn met de problemen. Er wordt hierbij het volgende overzicht weergegeven:

"1. Problemen gekend tijdens de legerdienst in 2005

Verzoeker kende problemen tijdens zijn legerdienst omwille van het profiel van zijn broer A.

A. was namelijk lid van de PKK

Hij werd opgepakt door de speciale eenheid TIM en naar het commissariaat in Idil gebracht waar hij gedurende een week gefolterd werd.

Hij werd in 1994 vermoord.

De echtgenote van A. spande een zaak aan na zijn overlijden teneinde de ware toedracht voor zijn overlijden te vernemen.

Verzoeker brengt een document getiteld " KARAR" bij in het dossier van A. Deze dateert van 15/11/2018

Verwerende partij verwijt verzoeker de inhoud hiervan niet te kennen, doch gaat hier voorbij aan het kwetsbaar profiel van verzoeker en het gegeven dat de man laaggeletterd is, hij kan niet goed lezen en schrijven

Verzoeker verduidelijkte tijdens zijn gehoor dat er beroep werd aangetekend door de familie en dat er nog geen eindbeslissing was tussengekomen. Verzoeker had geen contact met zijn familie gezien hun verstoting na kennisname van hun bekering, dus verzoeker is logischerwijze niet op de hoogte van het verder verloop van de procedure sindsdien.

Verzoeker vertelde over de inhoud van het document, met name de beslissing van de rechtbank dat zijn broer A. zou gestorven zijn tijdens een bombardement zoals de regering beweert, en niet om het leven zou gebracht zijn zoals A. zijn echtgenote beweert en voegde hieraan toe dat de echtgenote deze beslissing niet kon aanvaarden en om die reden beroep liet aantekenen. Verzoeker zelf was hier evenwel niet bij betrokken, hij verbleef niet meer bij zijn familie sinds 2017.

In plaats van de inhoud van het document in rekening te brengen bij de beoordeling van de vrees voor vervolging, richt verwerende partij zich op een missing van de verzoeker omtrent een locatie waar hij zou verbleven hebben, terwijl het haar zeer goed bekend is dat verzoeker bijzonder veel moeite heeft om een consistent en samenhangend relaas in tijd en ruimte te brengen ?!

Dergelijke handelwijze ontbeert elke redelijkheid.

De feiten met betrekking tot A. worden niet betwist door verwerende partij.

Tezelfdertijd verwijt zij verzoeker geen toelichting te kunnen verstrekken hierover.

Verzoeker deelde naar waarheid mee dat hij de inhoud ervan niet kende en dat hij niet aanwezig was toen er beroep werd aangetekend.

Opnieuw houdt verwerende partij allerm minst rekening met de moeilijkheden die verzoeker kent tijdens de gehoren, en dit op zichtbare wijze voor alle betrokkenen

Tijdens zijn legerdienst in 2005 wordt verzoeker gelet op zijn verwantschap met A., eveneens verdacht van terroristische activiteiten.

Verzoeker stelde naar waarheid dat hij onrechtvaardig werd behandeld tijdens de schietoefeningen in het leger. Een eerste fase van de opleiding voorziet in een kennismaking met het wapen. Pas na een maand wordt een wapen toevertrouwd aan de personen in opleiding. Van zodra verzoeker in verband

werd gebracht met terrorisme ingevolge zijn verwantschap met zijn broer A., werd zijn wapen afgepakt. Hij bracht zijn dienst grotendeels in detentie door.

Verzoeker zijn relaas aangaande de gekende problemen tijdens zijn legerdienst worden ondersteund door het onbetwist vaststaand gegeven dat er effectief amper 2 jaar later, in 2007, daadwerkelijk een onderzoek naar terrorisme jegens hem lopende was.

2. Beschuldiging van terrorisme in 2007 gedocumenteerd met juridische stukken

Verzoeker legt een juridisch dossier voor waaruit blijkt dat hij in 2007 beschuldigd werd van terrorisme. Hij werd vastgehouden en gefolterd, met een psychiatrische opname tot gevolg.

Hij werd pas in 2014 vrijgesproken.

Verwerende partij oordeelt in strijd met de werkelijkheid dat deze zaak gesloten is door de vrijspraak en hierdoor zijn pertinentie verliest.

Niets is minder waar.

Dit gegeven is van grote betekenis voor een juiste en volledige beoordeling van de vrees op vervolging van verzoeker in geval van terugkeer naar Turkije.

Het feit dat verzoeker jaren geleden reeds in het vizier is verschenen van de Turkse overheid en er op onbetwistbare wijze een onderzoek naar hem is gevoerd met aanhouding en foltering, waarbij hij van terroristische activiteiten werd beschuldigd, impliceert dat verzoeker, ondanks een juridische vrijspraak jaren later, altijd op de Turkse radar zal blijven en een reel doelwit uitmaakt voor nieuwe aantijgingen en vervolgingsacties door de Turkse overheid.

3. Bestorming van het huis en arrestatie van familie nav Hendek gebeurtenissen en activiteiten van broer S.

Verzoeker, zijn ouders, zijn broer O., zus Z. en schoonzus K. werden na de Hendek gebeurtenissen thuis in Idil opgepakt en ondervraagd.

Verzoekster werd betast door haar ondervrager...een episode waarover zij zeer emotioneel getuigt bij verwerende partij, hetgeen uitmondt in een hyperventilatie aanval.

Er worden vragen gesteld over de activiteiten van S., verzoeker zijn broer die contacten had met de YPG in Syrië, bij wie hij een tijdje verbleef in Syrië, en waarna hij foto's en video's op het internet plaatste.

Hij week uiteindelijk uit naar Koeweit wegens aanhoudende problemen.

Verzoeker bracht via de echtgenote een kopie van zijn paspoort bij ter staving van zijn verblijf in het buitenland.

Verzoeker zijn broer O. wordt meermaals gearresteerd.

Zijn broer O. woont ver weg van de familie, in ANTALYA, en blijft zo gespaard.

Tot slot zijn broer R.; deze wordt met rust gelaten omdat hij voor de AK partij stemt.

Verzoeker geeft meteen aan dat ze niet veel praten met R. en dat zijn vader hem ontferd heeft. CGVS 1 5/12

4. Overlijden van vrienden van verzoeker tijdens de Hendek gebeurtenissen

Verzoeker is bijzonder emotioneel wanneer verwerende partij de Hendek incidenten in IDIL ter sprake brengt.

Hij legt uit dat de HDP tijdens deze gebeurtenissen de jongeren van YPS jongerenafdeling hielpen met water eten en kleding CGVS, 3, 7/19

Vijf vrienden kwamen om het leven op gruwelijke wijze

De politiediensten vielen bij verzoeker en anderen binnen in huis. Ze trachtten de foto's van martelaren en Koerdische liederen weg te stoppen en verwijderden foto's van Ocalan en Selehattin op FB.

De Turkse overheid trachtte te verhinderen dat zij op de begrafenis van hun vrienden konen aanwezig zijn.

5. Aanval door leden van de MHP in 2017 in Bodrum

Verzoeker was aanwezig in 2016- 2017 op het HDP partijbureau -dat tijdelijk in Bodrum was geopend omwille van de verkiezingen- toen zij aangevallen werden door leden van de MHP.

Hierover legde verzoeker consistente en gedetailleerde verklaringen af op grond waarvan hij rekening houdende met zijn profiel en de onbetwiste familiale problemen, zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer meer dan aannemelijk maakt.

Verwerende partij neemt de verklaringen van verzoeker geenszins in acht.

Daarmee legt zij de bewijslast in handen van verzoeker op een ontegenwoordig hoog niveau niettegenstaande juist een verlaging van de bewijslast geldt gezien zijn bijzonder kwetsbaar karakter, zijn psychische kwetsbaarheid- zoals hierboven in detail uiteengezet en gestaafd met medische niet gecontesteerde stukken - in aanmerking te worden genomen bij de beoordeling van de bewijslast en geloofwaardigheid Artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt hieromtrent:

"Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen."

Dit artikel vormt een belangrijke wettelijke bepaling die - in overeenstemming met de Herschikte Kwalificatierichtlijn - de asielinstanties verplicht om bij de beoordeling van de asielaanvraag, ook rekening te houden met het profiel van de asielzoeker. Dit impliceert bijvoorbeeld dat rekening gehouden dient te worden met het feit dat een asielzoeker ernstige psychische problemen heeft ten gevolge van bijvoorbeeld foltering of verkrachting.

De verplichting voor verwerende partij om de kwetsbaarheid in overweging te nemen tijdens het asielinterview is expliciet opgenomen in het KB tot vaststelling van de procedure voor het CGVS:

"De ambtenaar houdt rekening met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, in het bijzonder desgevallend de omstandigheid dat hij behoort tot een kwetsbare groep." (artikel 4 KB voor de vaststelling van de procedure voor het CGVS)

Maar ook bij de beoordeling van de asielaanvraag dient dit principe in overweging te worden genomen:

"De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen: de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen(artikel 27 voormeld KB)

Het kwetsbaar profiel van verzoekers werd niet afdoende in overweging genomen.

6.Aanhouding van verzoeker door de politie in Bodrum op zijn werk in Koerdisch café in 2019 en aanvallen op verzoekers hun huis

Het huis van verzoeker en het bureau van de HDP in Bodrum worden meermaals aangevallen door de MDP sinds zijn komst naar Bodrum in 2017.

Verschillende pogingen van verzoeker om bij de politie klacht in te dienen, halen niets uit. De politie verwijt verzoeker zelf een terrorist te zijn en weigert zijn klacht te acteren.

In 2019 wordt verzoeker ingevolge zijn activiteiten voor de HDP aangehouden door de politie in BODRUM en ondervraagd over de vergaderingen die doorgaan in het Koerdisch café waar verzoeker werkt.

Verzoeker verhaalt gedetailleerd over de activiteiten die zij vanuit het café voerden

Tijdens de ondervraging werd verzoeker ook verhoord over zijn broers.

In 2019 wordt zijn huis opnieuw aangevallen door de grijze wolven, met zeer veel materiele schade

Verzoekster is bijzonder onder de indruk."

Daarna wordt in het verzoekschrift gesteld dat er geen afdoend onderzoek heeft plaatsgevonden van bepaalde gebeurtenissen die werden aangehaald door de verzoekende partijen en hun volledig persoonlijk sociaal-politiek profiel.

Verzoekers merken op dat zij nooit hun vrij relaas hebben mogen doen van de problemen die hen zijn overkomen, dat de vraagstelling keer op keer steeds zeer gericht was, waarbij verzoekers probeerden te antwoorden op de vraag, waardoor er veel informatie teloor is gegaan. Zo wordt er het volgende betoogt:

"Inzonderheid zijn volgende onderwerpen niet aan bod gekomen niettegenstaande hun relevantie voor een juiste volledige beoordeling van hun dossier:

"Deelname aan DTP voor zijn deelname aan HDP

Verwerende partij gaat voorbij aan het feit dat verzoeker ook reeds tijdens zijn eerste gehoor vermeldde dat hij voor de deelname aan de HDP actief was voor de DTP; de Democratische Samenleveringspartij.

Op 11 december 2009 besloot het Constitutionele Hof om de DTP te verbieden vanwege vermeende connecties met de PKK - CGVS, 1, 9/12

Verwerende partij gaat hier niet dieper op in niettegenstaande verzoeker door zijn activiteiten als DTP' meer dan waarschijnlijk in het vizier van de Turkse diensten liep.

** Aanvallen door OZELTIM*

Al evenmin heeft verwerende partij aandacht besteed aan het relaas van verzoeker over de invallen in hun huis door OZEL TIM in IDIL na de Hendek gebeurtenissen - CGVS, 1, 9/12

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde aanvallen van de MHP op de huizen van de leden van de HDP waaronder dat van verzoeker en op het bureau, is evenmin afdoend onderzoek verricht. CGVS,2,4/19

** TURKS PV van 4 november 2020*

Verzoeker brengt een TURKS PV van 4 november 2020 bij - CGVS, 3, 2 en 3/19

Hierop aansluitend verhaalt verzoeker dat hij via zijn familie vernomen heeft dat de HDP naar hem op zoek is en langsgesgaan is zowel bij hen als bij het bureau.

Bij nazicht van zijn e-devlet trof verzoeker dit document aan dat hij vervolgens aan verwerende partij overhandigde.

Verwerende partij verwijt verzoeker dat hij geen inhoudelijke informatie kan verstrekken hierover.

Nochtans geeft verzoeker zelf meteen aan dat hij niet weet waarover het gaat. Hij kan amper lezen of schrijven.

Het feit dat dit document op zijn e devlet is terug te vinden is op zich reeds in het licht van de overige elementen die niet voor betwisting vatbaar zijn, bijzonder alarmerend.

Verwerende partij is niet redelijk waar zij verwijst naar het ontbreken van een akte van beschuldiging, terwijl het genoegzaam geweten is dat dergelijke documenten via de e devlet niet altijd kunnen getraceerd worden, deze wordt afgesloten.

Verzoeker deelt tijdens zijn tweede gehoor reeds mee dat zijn e- devlet geblokkeerd is - CGVS,2,2/6

Tijdens het tweede gehoor vertaalt de tolk de inhoud van het PV

Daaruit blijkt duidelijk dat verzoeker gezocht wordt als beklaagde, en dat er een zitting wordt georganiseerd in Turkije :

" DWI laat tolk het document vertalen waarvan VZ beweerde dat enkel de autoriteiten weten waar hij woont: PV verhoor 04/11/2020 voor zaak nummer: De zitting was open, de autoriteiten zijn gecontacteerd om te achterhalen waar meneer is voor zaak voor verdediging en zo weten ze dat hij en vrouw in het buitenland zijn en via uyp is zijn adres teruggevonden, er wordt gevraagd om de beschuldigden te laten komen 02/03/21 vraag procureur" CGVS, 2, 5/6

Verzoekers konden geen verdere informatie bekomen nu de e devlet geblokkeerd is, en zij onmogelijk dergelijke informatie kunnen opvragen in Turkije

Verzoeker heeft geen raadsman meer zoals herhaaldelijk meegedeeld.

En zelfs indien zo, zijn deze niet geneigd om informatie over tem aken naar het buitenland, nu heel wat advocaten in het verleden zelf in het oog van de storm zijn komen te staan , vaak met vervolging, door de verdediging van zaken die een doorn in het oog van de Turkse overheid vormen.

* Afkomst van verzoeker en verzoekster uit praktiserende moslimfamilies

Verzoekers hun families hebben hen beiden verstoten nadat zij op de hoogte waren van hun bekering tot het christendom.

Verzoekster kon evenwel niet weggaan bij de familie van verzoeker niettegenstaande zij door hen slecht werd behandeld na het vertrek van haar echtgenoot naar Bodrum om te gaan werken.

Zij kon nergens naartoe nu haar familie van haar niet langer wilde weten

Het socio economisch politiek en religieus profiel van de families van verzoekers en de risico's die een bekering voor hen inhoudt, zijn factoren die tijdens de meervoudige gehoren niet aan bod zijn gekomen . Van een vrij relaas was geen sprake zodat verzoekers dit ook spontaan niet hebben kunnen uitwerken."

Wat betreft het tweede vluchtmotief, namelijk de vervolging na bekering tot het christendom wijzen verzoekende partijen erop dat zij zich tot het christendom bekeerden in 2014. Ze geven aan dat verzoekster tot de GULEN beweging behoort voor haar huwelijk, dat beiden in het huwelijk treden in 2015 in Idil, doch zonder het medeweten van de familie, dat binnen de familie van verzoeker onmin ontstaat daar zij het moeilijk hebben met de keuze van de verzoekende partijen voor het christendom.

Er wordt aangegeven dat er veel discussies plaatsvinden, dat ook de stamhoofden zich in het debat moeien, dat verzoeker in 2017 naar Bodrum verhuist en verzoekster hem pas zal kunnen vervoegen in 2019. De verzoekende partijen stippen aan dat verzoeker op de huurmarkt wordt geweigerd omwille van zijn Koerdische afkomst en in bouwerven slaapt die verlaten zijn, terwijl hij overdag werkt voor weinig geld en dat wanneer hij een klein armetierig huisje heeft weten te bemachtigen, hij verzoekster laat overkomen. Hierbij wordt aangevoerd dat tijdens de afwezigheid van verzoeker, verzoekster moeilijke tijden doorstaat in het huis van de familie van haar echtgenoot bij wie zij achterblijft en wordt aangegeven dat zij verantwoordelijk wordt gehouden voor de veranderingen van verzoeker en zijn keuze voor het protestantisme, waarbij fysiek geweld niet geschuwd wordt.

De verzoekende partijen wijzen er verder op dat de Hezbollah eveneens druk uitoefent op de vader van verzoeker. In het verzoekschrift wordt vervolgd dat verzoekster bijzonder veel moeite heeft om over de problemen gelinkt aan de bekering te spreken nu zij een verschrikkelijke periode heeft doorgemaakt bij de familie van haar echtgenoot en dat pas wanneer haar duidelijk wordt gemaakt door verwerende partij dat zij hierover dient te spreken, zij mondjesmaat het relaas vertelt, doch dit blijft moeilijk. De verzoekende partijen stellen dat bij DVZ zij dit probleem uit de weg is gegaan.

Er wordt vervolgens op gewezen dat de documenten het relaas van de verzoekende partijen evenwel ondersteunen. Verzoekende partijen voeren aan dat zij documenten bijbrengen waaruit wel degelijk hun bekering tot het christendom blijkt en stellen dat de documenten bewijskracht hebben wanneer zij een geloofwaardig relaas ondersteunen, hetgeen inzake wel degelijk het geval is.

Bijgevolg dient volgens de verzoekende partijen geconcludeerd te worden dat de stukken overtuigingskracht bezitten en dienstig zijn ter staving van het vluchtrelaas. Verwerende partij is niettemin van oordeel dat de voorgelegde documenten niet vermogen om de vaststellingen te wijzigen.

Wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, wordt het volgende betoogd:

“Art. 48/4 par. 1 Vr W : De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Verzoekers vragen de subsidiaire bescherming met toepassing van artikel 48/4,§2 b van de Vreemdelingenwet, met name ernstige schade door foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst.

Beiden zijn ernstig beschadigd door de gebeurtenissen.

Verzoeker werd het slachtoffer van foltering en verbleef een tijdlang in een psychiatrisch ziekenhuis.

Hij is bovendien laaggeletterd.

Ook verzoekster vertoont zichtbare psychische problemen (aanval van hyperventilatie, zeer emotioneel tijdens haar relaas over bepaalde gebeurtenissen).

De vervolging van verzoeker door de Turkse autoriteiten in de periode van 2007 tot in 2014 eindarrest) wordt bevestigd door de vele documenten die door verzoekers worden bijgebracht.

Beide families kwamen in het verleden reeds in het vizier van de Turkse autoriteiten waarbij beschuldigingen van terrorisme werden geuit.

Verzoeker is bijzonder kwetsbaar ingevolge zijn activiteiten binnen de HDP de Volkspartij die bestreden wordt door de Turkse autoriteiten. Deze strijd is nog meer opgevoerd sinds de militaire tussenkomst van Turkije in Syrië.

Het HDP lidmaatschap, minstens zijn militantisme van meneer wordt gestaafd met documenten, foto's en persartikels.

Niet zonder belang in deze is de onderlinge verwevenheid van verzoeker zijn dossier met de situatie van zijn broer Ali, die beschuldigd werd van terrorisme en door de Turkse autoriteiten om het leven werd gebracht. Bewijzen hiervan werden door verzoekers voorgelegd.

Voor beide personen geldt tevens een reële vrees voor vervolging ingevolge hun bekering tot het protestantisme; een bekering die vaststaat en niet betwist wordt door verwerende partij.

Turkse christenen ervaren weerstand vanuit de overheid, de samenleving en uit hun familie- en vriendenkring. Volgens de Turkse overheid zou elke Turk moslim moeten zijn, hoewel dit niet wettelijk vastgelegd is. Christenen worden op allerlei manieren tegengewerkt in het praktiseren, uiten en delen van het christelijk geloof. Het religieus nationalisme in de samenleving legt veel druk op christenen. De regering geeft christenen nauwelijks ruimte om hun geloof te praktiseren. De berichtgeving in de media over christenen is erg bevooroordeeld en Turkse burgers zien christenen als tweederangs burgers.

Daarnaast ervaren christenen discriminatie in de samenwerking met autoriteiten. Zo mogen zij niet werken bij overheidsinstellingen. Christenen die een baan zoeken, lopen het risico afgewezen te worden vanwege hun geloof. Ook kinderen van christelijke ouders worden achtergesteld. Ze worden vaak gepest door klasgenoten en docenten. Christelijke studenten krijgen moeilijk toegang tot hoger onderwijs.

Christenen met een islamitische achtergrond zoals verzoekers verbergen vaak hun geloof. Door hun bekering wordt immers niet alleen de familie-eer aangetast, maar ook hun Turkse identiteit.

Bekeerlingen riskeren onderdrukking door familie, gedwongen echtscheiding en het verlies van erfrechten.

Geen van beide verzoekers kan de bescherming inroepen van hun familie, nu hun bekering allerminst op hun steun kan rekenen. Integendeel, beiden kenden ernstige familiale problemen ingevolge hun bekering en werden bedreigd door de Hezbollah.

Zij hebben redenen om te vrezen voor hun veiligheid. Het risico op politieke vervolging verantwoordt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Een eventuele gedwongen terugkeer naar TURKIJE betekent dan ook een reëel risico voor een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst, hetgeen evenzeer een schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

Gelet op de verklaringen van verzoekers die gestaafd wordt door stukken die door de CGVS niet worden betwist qua authenticiteit, had de CGVS de nodige voorzichtigheid moeten aan de dag leggen.

Twijfel dient te worden uitgelegd in het voordeel van de asielzoeker.

Bijgevolg miskent verwerende partij de wettelijke voorwaarden van de vluchtelingendefinitie en schendt zij daarmee artikel 48/3 en 48/5 Vreemdelingenwet.

De vrees van verzoekers voor vervolging is pertinent.

Verwerende partij beschikt over de mogelijkheid om wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag alsnog geloofwaardig te achten mits aan vier wettelijk bepaalde voorwaarden zoals opgesomd in artikel 57/7 ter Vreemdelingenwet

Verwerende partij weigert manifest toepassing te maken van voormeld artikel zonder enige afdoende gemotiveerde verklaring voor haar keuze te bieden, hetgeen geenszins getuigt van goed bestuur. De onderzoeksmethodiek van verwerende partij is niet in overeenstemming met de zienswijze van de RVV.

In haar arrest van 28 januari 2009 wijst de RVV erop dat de vraag die tijdens het onderzoek van een asielaanvraag uiteindelijk moet gesteld worden, is of de asielzoeker al dan niet een vrees heeft voor vervolging om één van de redenen opgesomd in de Conventie van Genève. Hoewel het onderzoek naar de geloofwaardigheid in principe een noodzakelijke stap vormt om deze vraag te kunnen beantwoorden, dient men te vermijden dat deze stap de vraag zelf overschaduwt. Wanneer er twijfel bestaat over bepaalde feiten of over de oprechtheid van de asielzoeker, stelt deze twijfel de asielinstanties niet vrij van de verplichting om te onderzoeken of er uiteindelijk al dan niet een vrees voor vervolging bestaat, die voldoende bewezen kan worden, niettegenstaande bepaalde twijfels.

Verzoekers geven aan dat zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 par. 2, b van de vreemdelingenwet lopen bij terugkeer naar TURKIJE (Foltering / executie of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst.).

Er zijn voldoende objectieve indicaties om aan te nemen dat verzoekers ernstig risico lopen op vervolging minstens een mensenwaardige behandeling in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst. Gelet op artikel 3 EVRM kunnen verzoekers in geen enkel geval worden teruggeleid naar KIRGIZIË

Het past derhalve dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en dat aan verzoekers de hoedanigheid van vluchteling subsidiair de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend."

Ten slotte vragen verzoekende partijen in hoogst uiterst ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissingen.

2.2. Nota met opmerkingen

Verweerder brengt een nota met opmerkingen bij waarin het volgende wordt gesteld:

"2.1 In wat een eerste en enig middel is beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie; de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van artikel 2 en 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; artikel 62 Vreemdelingenwet; artikel 57/7 Vreemdelingenwet; artikelen 48/3 tem 48/5 Vreemdelingenwet; en artikel 3 EVRM.

Verzoekers vragen, in hoofdorde, de betwiste beslissingen van het CGVS te hervormen en aldus verzoekers de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen; in ondergeschikte orde, verzoekers de subsidiaire bescherming toe te kennen; in hoogst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het CGVS.

2.2 Verzoekers stellen dat hun kwetsbaar profiel onvoldoende in overweging werd genomen bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Beide verzoekers zouden met psychische problemen kampen en in hoofde van eerste verzoeker zou er bovendien sprake zijn van een ernstige psychiatrische problematiek.

Verzoekers wijzen er op dat ze buiten hun wil om geen psychologische ondersteuning hebben ontvangen en dat de slechte psychische conditie van eerste verzoeker resulteerde in een vaak chaotisch en onsaamenhangend relaas.

Bovendien is laatstgenoemde laaggeschoold en kan hij amper lezen en schrijven.

2.2.1 Verweerder wijst er op dat in de bestreden beslissingen wordt erkend dat er voor beide verzoekers bepaalde bijzondere procedurele noden gelden. In hoofde van eerste verzoeker werd aangenomen dat hij met psychologische problemen kampt. Als steunmaatregel werd hem aan het begin van het persoonlijk onderhoud benadrukt dat er vertrouwelijk en professioneel zou worden omgegaan met zijn verklaringen, dat de nodige discretie aan de dag zou worden gelegd, en dat er op eenvoudig verzoek onmiddellijke pauzes konden worden ingelast. In hoofde van tweede verzoeker werd er tegemoet gekomen aan haar vraag gehoord te worden door een vrouwelijke protection officer en vrouwelijke tolk. In de bestreden beslissingen wordt terecht vastgesteld dat het door verzoekers neergelegde attest van de centrumpsiycholoog geen andere bijzondere procedurele noden vermeldt of andere steunmaatregelen vraagt. Uit het attest blijkt namelijk enkel dat verzoekende partijen de centrumpsiycholoog hebben gesproken op 18 februari 2020.

Noch verzoekers, noch hun advocaat, maakten tijdens de procedure en de opeenvolgende persoonlijke onderhouds andere bijzondere procedurele kenbaar, evenmin merkten ze op dat de toegekende steunmaatregelen niet voldoende waren om aan de bijzondere procedurele noden tegemoet te komen en verzoekers niet op volwaardige wijze aan de procedure konden deelnemen.

2.2.2 Uit de notities van de persoonlijk onderhoud, dewelke een zo getrouw mogelijke weergave zijn van de gestelde vragen, de gegeven antwoorden en het algemene verloop van het onderhoud, en die gezien de omvang en duur van de uitwisseling en interactie tussen verzoekende partijen en de vertegenwoordiger van de commissarisgeneraal een valabel en gedegen ijkpunt en beeld vormen met betrekking tot de procedurele vaardigheden en mogelijkheden van verzoekende partij blijkt weliswaar dat verzoekers verwezen naar hun psychische problemen en dat eerste verzoeker – zoals opgemerkt in het verzoekschrift – bij momenten moeilijk te volgen was voor de tolk of verduidelijking nodig had bij bepaalde vragen, doch dat verzoekers in staat waren het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop voldoende duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit de notities dus evenmin worden afgeleid dat de persoonlijk onderhoud niet correct zijn verlopen of dat verzoekers niet op volwaardige wijze aan de procedure konden deelnemen.

2.2.3 Dat verzoekers buiten hun wil om geen psychologische ondersteuning ontvangen, doet – wat er ook van zij – geen afbreuk aan de vaststelling dat zij „meer dan anderhalf jaar na hun verzoek om internationale bescherming, geen enkel stuk aanbrengen waaruit blijkt dat ze omwille van hun psychische kwetsbaarheid, en in tegenstelling tot wat uit het verloop van de persoonlijke onderhouds blijkt, niet in staat waren coherente verklaringen af te leggen en op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure.

2.2.4 De lage scholingsgraad van eerste verzoeker, die amper zou kunnen lezen en schrijven, is evenmin een vergoelijking voor de veelheid aan vage, gebrekkige, tegenstrijdige, inconsistente en onaannemelijke verklaringen die hij heeft afgelegd. Ook van een laaggeschoolde persoon mag worden verwacht dat hij bij machte is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het vluchtrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst.

De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien ze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op hun verdere levens, redelijkerwijze geacht worden in het geheugen van verzoekende partij te zijn gegrift. Eerste verzoeker toont niet aan dat zijn verstandelijke vermogens, omwille van zijn lage scholingsgraad en psychische problemen, dermate aangetast zijn dat hij niet bij machte is om gedegen verklaringen af te leggen omtrent zijn vluchtmotieven.

Verweerder wijst er ook op dat tweede verzoeker wél hooggeschoold is en universitaire studies heeft genoten.

Desondanks heeft ook zij vage, gebrekkige, inconsistente en onaannemelijke verklaringen afgelegd met betrekking tot het gemeenschappelijk asielprelaas. De vaststellingen in de bestreden beslissingen kunnen dus bezwaarlijk worden toegeschreven aan de lage scholingsgraad van eerste verzoeker.

Waar verzoekers aanhalen dat de lage scholingsgraad van eerste verzoeker ervoor zorgde dat hij niet op de hoogte was van de inhoud van de stukken die hij neerlegt, wijst verweerder er op dat er ook van een laaggeschoolde verzoeker kan worden verwacht dat hij de nodige toelichting kan geven bij de aard en de inhoud van de documenten die hij neerlegt én kan toelichten wat hij middels de stukken tracht aan te tonen. Dit bleek bij eerste verzoeker niet het geval.

2.3 Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Ze maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hun bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Verweerder stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4 Verweerder wijst er op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. Deze vrees of dit risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en de verzoekers dienen in dit verband de vrees of risico concreet aannemelijk te maken. Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij verzoeker (RvS, nr. 134.545 van 3 september 2004). Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen

Zoals blijkt uit de motivering in de bestreden beslissingen wordt (i) geen geloof gehecht aan eerste verzoeker zijn lidmaatschap bij de HDP omdat hij (a) zich tegenspreekt over het moment waarop de HDP officieel actief werd; (b) het attest ter staving van zijn lidmaatschap een vervalsing blijkt te zijn; en (c) uit de neergelegde foto's enkel bleek dat eerste verzoeker aanwezig was bij het HDP-bureau in Bodrum. Bijgevolg (ii) kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zouden voortvloeien uit het lidmaatschap bij en de activiteiten voor HDP. Dit wordt nog versterkt door de vaststelling dat (a) eerste verzoeker aanvankelijk essentiële vervolgingselementen onvermeld liet; (b) hij geen bewijs voorlegt met betrekking tot de klacht die hij in 2019 zou hebben neergelegd; en (c) hij incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot zijn arrestatie in Bodrum in 2019. Daarnaast (iii) werd niet aangetoond dat eerste verzoeker actueel wordt geviseerd omwille van zijn broer A. die guerrillastrijder was. Vervolgens wees het CGVS er op dat (iv) niet werd aangetoond dat eerste verzoekers broer zich bij de YPG in Syrië had aangesloten. Uit (v) de arrestatie van verzoekers en hun familieleden naar aanleiding van de Hendek gebeurtenissen kon geen persoonlijke en systematische vervolging worden opgemaakt. Over (vi) de problemen tijdens eerste verzoekers legerdienst werd opgemerkt dat eerste verzoeker zich hierover tegensprak. Verder (vii) bleek dat de zaak van 2007 waar eerste verzoeker van terrorisme werd beschuldigd ondertussen is afgesloten en eerste verzoeker in 2014 is vrijgesproken. Tot slot (viii) werd opgemerkt dat verzoekers ondanks de beweerde vervolging door de Turkse autoriteiten tot tweemaal toe op legale wijze het land hebben verlaten, waarbij het gezien de geschetste omstandigheden evengoed ongeloofwaardig is dat eerste verzoeker bij diens eerste terugkeer gevraagd werd om als informant te werken. Waar (ix) eerste verzoeker een proces-verbaal van 4 november 2020 neerlegde, stelde het CGVS vast dat (a) uit de inhoud van het document niet bleek dat eerste verzoeker omwille van politieke redenen werd geviseerd; (b) eerste verzoeker de inhoud van het document niet kende en niet wist over wat het document ging; en (c) er geen akte van beschuldiging werd neergelegd.

Ook (x) de voorgehouden vrees op basis van verzoekers hun bekering tot het christendom is niet geloofwaardig omdat (a) verzoekers tal van incoherente verklaringen afleggen omtrent deze vrees en de

voorgehouden gang van zaken; (b) ze deze vrees onvermeld lieten bij DVZ; (c) de documenten louter hun bekering staaften of geen objectieve bewijswaarde hadden.

De (xi) overige neergelegde documenten waren niet van dien aard dat ze iets konden wijzigen aan bovenstaande appreciatie omdat ze (a) geen uitspraak deden over de voorgehouden problemen; of (b) louter betrekking hadden op de situatie van familieleden.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aantonen dat zij actueel om politieke of religieuze redenen worden gevisieerd, noch dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn.

Evenmin (xii) kon aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van de veiligheidssituatie in Turkije. Deze is namelijk niet van dien aard dat er sprake is van een algemene situatie van veralgemeend geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing, dewelke steun vinden in het administratief dossier, kan met reden worden besloten dat verzoekers hun voorgehouden vrees niet aannemelijk hebben gemaakt. Verweerder benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de voorgehouden nood aan internationale bescherming over een bepaalde appreciatiemarge beschikt. Verzoekers tonen in hun verzoekschrift weliswaar aan dat ze het niet eens zijn met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar ze tonen geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat hun voorgehouden nood aan internationale bescherming ongegrond is.

Verzoekers brengen namelijk geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperken zich voornamelijk tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.4.1 Verzoekers kunnen dan ook niet worden gevolgd waar ze stellen dat het CGVS de verschillende aangekaarte problemen als 'onderscheiden eenzame atomen' beschouwt, niettegenstaande hun onderlinge samenhang in acht dient te worden genomen voor een juiste besluitvorming.

Verweerder herhaalt dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht rekening wordt gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. In casu is het wel degelijk het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekende partij het vluchtelingenstatuut te weigeren:

Uit de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat er geen geloof kan worden gehecht aan eerste verzoeker zijn voorgehouden politiek engagement voor de HDP en de problemen die daaruit voortvloeiden; evenmin toonden eerste verzoeker aan dat hij omwille van het politiek engagement van zijn familieleden worden gevisieerd met het oog op vervolging. Eerste verzoeker sprak zich voorts tegen over de omstandigheden tijdens zijn legerdienst. Ook de voorgehouden vrees omwille van de bekering tot het christendom bleek ongeloofwaardig. Verder lichten de bestreden beslissingen toe waarom uit de ondertussen afgesloten terrorismezaak die tegen eerste verzoeker liep, en verzoekers hun wedervaren tijdens de Hendek gebeurtenissen, geen actuele vrees voor vervolging kan worden afgeleid. Bovendien konden verzoekers tot tweemaal toe op legale wijze het land verlaten, wat afbreuk doet aan de voorgehouden vrees voor de Turkse autoriteiten.

Verweerder voegt hier aan toe dat gezien bovenstaande vaststellingen, er geen aanwijzingen zijn dat de reeds ondergane vervolging waarvan eerste verzoeker reeds het slachtoffer werd, met name de foltering tijdens zijn detentie in 2007, zich in de toekomst zal herhalen.

2.4.2 Verzoekers zijn van mening dat het CGVS niet toelicht op basis van welke informatie ze het neergelegde attest ter staving van eerste verzoeker zijn lidmaatschap bij de HDP als een vervalsing bestempelt en zo elke procedure op tegenspraak onmogelijk maakt.

Uit de COI Case TUR2021-010 die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het CGVS zich baseert op de informatie die ze via de HDP heeft verkregen. Zoals toegelicht in de COI Case heeft CEDOCA het attest ter verificatie per mail voorgelegd aan de afdeling externe relaties van de HDP. Ook het tijdstip waarop de vraag werd verzonden en het antwoord werd verkregen worden in de COI Case vermeld, net als de contactgegevens van de dienst in kwestie. Er kan dus bezwaarlijk worden volgehouden dat het CGVS zich baseert op niet nader genoemde bronnen. Integendeel, de geciteerde bronnen zijn geheel traceerbaar. Bovendien wordt expliciet vermeld welke informatie de bron aan CEDOCA heeft verstrekt.

Verzoekers hebben derhalve kennis kunnen nemen van deze informatie en werden dus wel degelijk in staat gesteld om deze tegen te spreken en hiertegen in het kader van onderhavig beroep alle nuttig geachte verweermiddelen te laten gelden, hetzij door de betrouwbaarheid en de objectiviteit van de bewuste informatie te weerleggen, hetzij door de correctheid van de door hoger genoemde bronnen verschaft informatie met andersluidende objectieve informatie te ontkrachten, hetgeen ze in casu overigens nagelaten hebben te doen. Verzoekers kunnen dan ook niet ernstig volhouden dat hun rechten van verdediging niet geëerbiedigd worden.

2.4.3 Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft de Commissaris-generaal terecht beslist dat de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker kan worden toegekend. De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en is afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld.

Het eerste middel is ongegrond."

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan een verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door een verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met een verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

De verzoekende partijen zijn van Koerdische afkomst en vrezen aangehouden en gemarteld te worden omdat verzoeker (nog steeds) zou beschouwd worden als terrorist en omwille van hun HDP-activisme/sympathie. Ze vrezen verder ook vervolging omwille van hun bekering tot het christendom.

Wat het eerste vluchtmotief betreft, blijkt uit een lezing van de bestreden beslissingen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen:

- (i) geen geloof hecht aan verzoekers lidmaatschap bij HDP (Halkların Demokratik Partisi) en oordeelt dat niet blijkt dat verzoeker enige functie noch een actieve rol had binnen de HDP daar
 - (a) verzoeker beweert dat HDP in 2012 is opgericht en antwoordt dat HDP officieel actief was in 2012 terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat deze partij pas officieel tijdens het congres op 27 oktober 2013 werd opgericht.
 - (b) uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat het neergelegd attest van lidmaatschap van 5 december 2019 vals is en dat HDP dit document niet heeft opgesteld. Er wordt hierbij ook opgemerkt dat verzoeker eerst niet echt een antwoord gaf op de vraag wie hij heeft aangesproken om dit te verkrijgen, en nogmaals gevraagd wie van HDP hij hiervoor heeft gecontacteerd, beweert dat hij eerst met iemand anders had gesproken, maar dat R. V. het hem heeft doorgestuurd via WhatsApp. Ook wordt aangestipt dat verzoeker werd gevraagd wie het heeft opgesteld/getekend waarop verzoeker heeft verklaard dat hij zich diens naam niet herinnert daar het steeds verandert, en dat hij geconfronteerd met het gegeven dat dit op het attest staat, beweert dat de co-voorzitters van HDP in Idil, R. V. en A. E., zijn maar echter dient opgemerkt te worden dat dit document getekend is door Y. O. van HDP in Idil.
 - (c) er verder uit de foto's van verzoeker aan het bureau van HDP in Bodrum in 2016-2017 enkel kan worden afgeleid dat hij daar aanwezig was, niets meer niets minder. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker geen functie noch een actieve rol had binnen de HDP.
- (ii) gezien bovenstaande vaststellingen in verdere lijn dan ook geen geloof hecht aan het feit dat verzoeker vanaf 2017 in Bodrum meermaals door leden van MHP werd belaagd en in 2019 zijn huis werd aangevallen omwille van zijn activisme voor HDP. Ook wordt geen geloof gehecht aan het feit dat de politie verzoeker omwille hiervan 1 dag heeft opgepakt in 2019.
- (iii) van oordeel is dat het ongeloofwaardig karakter van verzoekers verklaringen andermaal wordt bevestigd door het feit dat verzoeker een essentieel vervolgingselement, namelijk belaging door MHP, niet heeft aangehaald bij de DVZ. Hoewel in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS verzoeker antwoordde dat hij niet alles heeft gezegd, daar er werd uitgelegd dat hij later meer in detail kon vertellen, meent de commissaris-generaal dat deze lacune echter dermate groot is gezien het vervolgingsfeiten betreffen die gespreid zijn over verschillende opeenvolgende jaren (2017-2019) dat er bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat dit louter een detail betreft. Meer nog, op het CGVS heeft verzoeker initieel ook geen enkele allusie gemaakt op het feit dat hij door de MHP belaagd werd omwille van zijn lidmaatschap noch omwille van zijn broer A. waardoor hij ook als terrorist wordt beschouwd, aldus de commissaris-generaal. Er wordt vervolgd dat verzoeker daarenboven geen begin van bewijs kan neerleggen van het gegeven dat hij klacht zou hebben ingediend nadat zijn huis in 2019 werd aangevallen waardoor zijn vrouw psychische problemen zou hebben ontwikkeld. Eénzelfde appreciatie is volgens de commissaris-generaal ook van toepassing op de arrestatie in Bodrum in 2019 waarbij verzoeker door de politie in een café werd aangehouden en hij initieel verklaarde dat deze arrestatie te wijten was aan zijn activisme voor HDP, niets meer en niets minder, terwijl hij dan later hier plots nog aan toevoegde dat ze hem ook vragen stelden over zijn broers A. en S.
- (iv) meent dat het argument dat verzoeker als broer van een guerrilla strijder, namelijk zijn broer A., actueel vervolgd wordt door de Turkse autoriteiten en als terrorist wordt beschouwd, gezien bovenstaande vaststellingen dan ook als weinig geloofwaardig dienen te worden beschouwd. De commissaris-generaal meent dat de documenten met betrekking tot zijn broer A. niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie daar verzoeker hiermee niet aantoonst dat hij omwille hiervan problemen zou hebben gekend. Er wordt in de bestreden beslissingen nog opgemerkt dat daarenboven blijkt dat verzoeker zelf niet eens weet wat hij hieromtrent precies neerlegt.
- (v) wat betreft de broer S. vaststelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij de YPG (Yekîneyên Parastina Gel) in Syrië heeft vervoegd daar hij enkel stelt dat hij even bij leden van YPG in Syrië vertoefde maar daarna naar Kuwait is gegaan, hetgeen de vrouw van S. bevestigde door een kopie van zijn paspoort naar verzoeker door te sturen. Het feit dat verzoeker na de Hendek gebeurtenissen in 2015 samen met zijn ouders, broer O., zus Z. en schoonzus K. thuis in Idil in 2016 werd opgepakt en ondervraagd over zijn broer S. die sinds 2014 vermist is, wijst volgens de commissaris-generaal niet op een persoonlijke en systematische vervolging en hoeft geen verder betoog.
- (vi) inzake verzoekers problemen tijdens zijn legerdienst in 2005 opmerkt dat hij tegenstrijdige verklaringen hieromtrent heeft afgelegd daar verzoeker beweerde dat ze hem verdachten van terroristische banden omwille van het dossier van zijn broer waardoor hij ook nooit een wapen heeft gekregen en hij steeds geïsoleerd was, terwijl hij op het CGVS duidelijk verklaart wel degelijk een wapen te hebben gekregen aangezien hij deelnam aan schietoefeningen.
- (vii) verder aangaande de zaak daterende van 2007 waarbij verzoeker werd beschuldigd van terrorisme (zie documenten genummerd 8 en krantenartikel genummerd 14) opmerkt dat verzoeker zelf verklaart dat deze zaak is afgesloten en hij in 2014 is vrijgesproken en wijst op het bewijs tussen de verschillende

documenten die verzoeker heeft neergelegd (zie document genummerd 12 'Kesislesme Serhi' : afsluiting; Karar : beslissing; Beraat: vrijspraak dd. 11/04/2014). Wat betreft het feit dat verzoeker tijdens zijn detentie opgenomen is in het psychiatrisch ziekenhuis in Manisa wijzigt volgens de commissaris-generaal niets aan bovenstaande vaststelling, namelijk dat verzoeker is vrijgesproken.

- (viii) tot slot aanstipt dat verzoeker ondanks zijn beweerde vervolgingsfeiten tot tweemaal toe legaal het land heeft kunnen verlaten met zijn eigen paspoort zonder eerst 'e-devlet' te raadplegen om na te gaan of zijn paspoort al dan niet was geannuleerd waardoor hij aan de luchthaven riskeerde om te worden aangehouden, wat het ongeloofwaardig karakter van zijn vluchtrelaas bevestigt. De commissaris-generaal wijst erop dat verzoeker beweert telkens met zijn eigen paspoort een eerste keer in november 2019 vanuit Istanbul naar Rusland te zijn gereisd en vervolgens op 21 januari 2020 vanuit de luchthaven van Eskisehir naar de luchthaven van Oostende en stelt dat het feit dat verzoeker bij terugkeer uit Rusland op de luchthaven zou zijn ondervraagd en vervolgens gevraagd werd om te werken als informant weinig geloofwaardig is gezien hij een maand later alweer legaal het land heeft kunnen verlaten. Het feit dat verzoeker hulp kreeg van smokkelaars biedt volgens de commissaris-generaal geen afdoende verschooning waarom verzoeker dergelijk groot risico zou nemen om nota bene samen met zijn vrouw en pasgeboren kind het land via deze weg te verlaten.

- (ix) Wat betreft het proces-verbaal van 4 november 2020 opmerkt dat verzoeker niet weet wat er in het document staat, dat hij omtrent deze zaak ook nooit door de Belgische politie werd ondervraagd (CGVS 3, p. 3). Uit dit document kan volgens de commissaris-generaal bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeker om politieke redenen gezocht wordt. Er wordt benadrukt dat verzoeker zelf niet weet bij welke instantie zijn proces loopt noch wat de beschuldiging is en tot op heden ook geen akte van beschuldiging neerlegt. Gepeild of deze zaak te maken heeft met het feit dat verzoekers auto eerder werd in beslaggenomen dient verzoeker het antwoord schuldig te blijven.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoekers politiek profiel, namelijk HDP-lid te zijn. De commissaris-generaal meent ook dat er geen actuele, persoonlijke en systematische vervolging blijkt uit het gegeven dat verzoeker de broer is van een guerrillastrijder, namelijk de overleden broer A. die lid was van de PKK noch uit het gegeven dat de broer S. in het verleden bij de leden van YPG in Syrië vertoefde daar niet wordt aangetoond dat hij de YPG in Syrië heeft vervoegd nu hij naar Koeweit is gegaan. In de bestreden beslissingen wordt er tevens op gewezen dat verzoeker zelf in 2014 werd vrijgesproken nadat hij initieel werd veroordeeld wegens terrorisme.

Waar de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoekers lidmaatschap of rol bij HDP (Halkların Demokratik Partisi) moet er in de eerste plaats inzake het neergelegd attest van lidmaatschap dat vals werd bevonden, worden opgemerkt dat dergelijke vaststelling van documentaire valsheid geen afbreuk doet aan het verzoekers coherente, doorleefde, specifieke en aannemelijke verklaringen over zijn HDP-activisme/militantisme, minstens HDP-sympathie, dit samen gelezen met zijn kennis van de partij en de voorgelegde foto's. Zo heeft verzoeker, daargelaten enige lidmaatschap, zowel bij DVZ als later bij het CGVS verklaard vrijwilliger te zijn geweest bij de jongerenafdeling van de HDP (vragenlijst DVZ van verzoeker 29 januari 2020, punt 5; persoonlijk onderhoud 1 van verzoeker, p. 9 en persoonlijk onderhoud 3 van verzoeker, p. 3) waarbij hij concreet heeft toegelicht dat hij deelnam aan vergaderingen, pamfletten en affiches verdeelde, posters en vlaggen ophing en koerden thuis ging opzoeken (persoonlijk onderhoud 1 van verzoeker, p. 9 en persoonlijk onderhoud 3 van verzoeker, p. 3). Hij heeft ook meegegeven hoe de HDP, die werd voorafgegaan door DTP, is gegroeid als partij waarbij hij ook de naam van D. S. heeft genoemd, één van de oprichters van de partij (persoonlijk onderhoud 1 van verzoeker, p. 9) zoals wordt bevestigd in de door verweerder bijgebrachte COI Focus "Turquie, HDP: création, leaders" (p. 2). Verder heeft verzoeker steeds consistent verklaard hoe hij in contact kwam met HDP, namelijk omwille van de voorgaande partij DTP en dit in 2012 (persoonlijk onderhoud 1, p. 9 en persoonlijk onderhoud 3, p. 3) en heeft hij zoals reeds aangehaald ook concreet zijn activiteiten toegelicht.

Naast de valsheid van het attest van lidmaatschap wordt in de bestreden beslissingen ter motivering van het gebrek aan geloofwaardigheid wat betreft het HDP-profiel gemotiveerd dat verzoeker beweert dat HDP in 2012 is opgericht en antwoordt dat HDP officieel actief was in 2012 terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat deze partij pas officieel tijdens het congres op 27 oktober 2013 werd opgericht. De Raad moet echter vaststellen dat deze motivering van verweerder niet overeen kan blijven nu uit de informatie toegevoegd aan het dossier evenwel blijkt dat HDP wel degelijk werd opgericht in 2012 ("*Le Parti démocratique des peuples (...) a été formellement fondé en 2012*") doch pas officieel de activiteiten startte op 27 oktober 2013 (COI Focus "Turquie, HDP: création, leaders" van 22 november 2017, p. 2). Hierbij dient nog aangestipt te worden dat verzoeker zelfs toelichtte dat voordat HDP werd opgericht de DTP actief was (persoonlijk onderhoud 1, p. 9 en persoonlijk onderhoud 3, p. 3).

De Raad moet verder opmerken dat daargelaten verzoekers' al dan niet en mate van betrokkenheid bij HDP of zijn zichtbaarheid bij deze partij, er ook niet zonder meer kan voorbijgegaan worden aan verzoekers verklaringen dat vooraleer HDP werd opgericht de DTP actief was en hij eerder DTP volgde - waarbij in het verzoekschrift wordt benadrukt dat hij actief was bij DTP tijdens de Hendek-incidenten -, en dat hij de YPS hulp heeft geboden (persoonlijk onderhoud 3, p. 7). Ook dient hierbij opgemerkt te worden dat uit enkele neergelegde documenten blijkt dat verzoekers naam in verband werd gebracht met de PKK. Zo wordt in de neergelegde persartikels inzake verzoeker (administratief dossier, stuk 14) "PKK" vermeld en ook uit stuk 8 betreffende de terrorismezaak tegen verzoeker wordt de PKK vermeld. Deze documenten zijn echter in het Turks opgesteld en er werd door de verzoekende partijen geen vertaling voorzien. In het administratief dossier is geen vertaling of samenvatting van de relevante elementen van deze voorgelegde stukken terug te vinden. Hoewel verzoeker uiterst beknopt toelichtte dat hij tot een gevangenisstraf van 37 jaar werd veroordeeld en nadien werd vrijgesproken, moet vastgesteld worden dat er geen verdere vragen werden gesteld over de concrete inhoud van deze documenten, zoals bijvoorbeeld inzake zijn aanhouding, veroordeling en vrijspraak, met name hoe, waarom en in welke omstandigheden hij initieel dan werd geïnterviewd en aangehouden, en veroordeeld om later vrijgesproken te worden. Er dient hierbij opgemerkt te worden dat verzoeker tijdens zijn gehoren overigens aangaf valse verklaringen te hebben moeten afleggen (persoonlijk onderhoud 1, p. 10). In de bestreden beslissing wordt evenmin ingegaan op de inhoud van deze documenten. Bijgevolg kan de Raad geen kennis nemen van de inhoud van de voorgelegde documenten, noch de relevante elementen ervan nagaan. Door geen inhoudelijk en dus geen daadwerkelijk onderzoek te voeren naar de voorgelegde stukken, is de commissaris-generaal tekort geschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht. De Raad herinnert eraan dat de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig moet voorbereiden en steunen op een correcte en volledige beoordeling van de feiten en omstandigheden overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/1, Y en Z, pt. 75-77).

Bij gebrek aan verdere vraagstelling over de inhoud van deze documenten en bij gebrek aan een vertaling of een samenvatting ervan, kan de Raad niet zelf kennis nemen van de inhoud van de voorgelegde documenten. Het ontbreekt de Raad te dezen overigens aan een eigen onderzoeksbevoegdheid. Het komt daarom aan de commissaris-generaal toe om een dergelijk onderzoek te voeren.

Gelet op het voorgaande kan de Raad niet nagaan, of en in welke mate verzoeker, ondanks zijn vrijspraak, banden had met PKK of andere terroristische groeperingen en hoe dit een invloed heeft gehad of kan hebben op zijn relaas dat hij nog gezien wordt als terrorist zoals hij zowel bij DVZ, CGVS als de Raad betoogt, dit te meer gelet op zijn specifiek profiel (namelijk zijn Koerdische afkomst en minstens sympathie voor HDP, DTP en eventuele banden met PKK en YPS, al dan niet via zijn broers) met inachtneming van de eerdere en na de vrijspraak aangehaalde vervolgingsfeiten.

Hoewel verweerder geen geloof hecht aan verzoekers politiek engagement voor de HDP en de problemen die daaruit voortvloeiden, moet de Raad hoe dan ook vaststellen dat bepaalde aspecten van verzoekers profiel niet ter discussie staan. Zo wordt de Koerdische afkomst van de verzoekende partijen niet betwist en wordt evenmin in twijfel getrokken dat verzoekers overleden broer A. lid was van de PKK en dat de verzoekende partijen dagenlang werden aangehouden naar aanleiding van de Hendek-gebeurtenissen.

De commissaris-generaal kan gelet op het voorgaande dan ook niet gevolgd worden waar hij er eenvoudigweg op wijst dat de terrorismezaak van 2007 is afgesloten gezien de vrijspraak nu de kennis van de omstandigheden ervan de Raad wel nog steeds relevant lijkt. De verzoekende partijen stippen in hun verzoekschrift terecht aan dat er zonder meer wordt geoordeeld dat de terrorismezaak zijn pertinentie verliest door de vrijspraak. Bovendien stellen de verzoekende partijen ondanks verzoekers vrijspraak in 2014 naar aanleiding van de Hendek gebeurtenissen in 2015 te zijn opgepakt en ondervraagd. Verweerder lijkt de verklaringen van de verzoekende partijen hieromtrent (dat zij dagenlang werden vastgehouden en mishandeld) niet in twijfel te trekken. Verweerder meent evenwel dat het feit dat de verzoekende partijen na de Hendek gebeurtenissen in 2015 samen met hun familie, werden opgepakt en ondervraagd over zijn broer S. die sinds 2014 vermist is niet wijst op een persoonlijke en systematische vervolging en dit geen verder betoog hoeft. De commissaris-generaal kan echter niet gevolgd worden in zijn conclusie dat er geen persoonlijke en systematische vervolging voorligt. Er wordt immers niet betwist dat de verzoekende partijen, zij het omwille van verwantschap met S., wel degelijk persoonlijk werden opgepakt en verhoord waarbij wordt gewezen op mishandeling en aanranding. Hierbij dient opgemerkt te worden dat verzoekster werd gehoord door een vrouwelijke ambtenaar en tolk, tijdens haar gehoren bij het aanhalen van deze elementen begon te huilen,

hyperventileren en pijn leed (persoonlijk onderhoud 1 van verzoekster, p. 5) en ook blijkt dat zij (alook verzoeker) sprak met een centrumpsioloog waarbij ook meteen een opvolging werd afgesproken (administratief dossier, stuk 30). Bovendien kan de commissaris-generaal de reden(en) van de dagenlange aanhouding van de verzoekende partijen niet zonder meer minimaliseren en beperken tot ondervraging over verzoekers broer S. Verzoeker heeft immers reeds bij de DVZ aangegeven dat hij steeds werd aangehouden wegens verdenking van terroristische banden (vragenlijst DVZ van verzoeker van 29 januari 2020, vraag 1) en bij het CGVS ook toegelicht dat hij problemen heeft gekend tijdens de Hendek-gebeurtenissen omdat hij enkele jongeren heeft geholpen van de YPS jongerenafdeling en de politie zijn huis binnenviel, de foto's betreffende de Hendek-gebeurtenissen op hun facebook-account verwijderde alsook posters van Ocalen weghaalden waarbij de familie foto's van martelaren en Koerdische liederen verstopten (persoonlijk onderhoud 3 van verzoeker, p. 7). Ook verzoekster heeft uitdrukkelijk verklaard dat zij werd gevraagd of haar man een terrorist is (persoonlijk onderhoud 1 van verzoekster, p. 5). Het gegeven dat tijdens deze aanhouding (ook) werd gevraagd naar de broer doet geen afbreuk aan de persoonlijke vervolging.

De Raad merkt hierbij verder op dat na de vrij spraak in 2014, naast de aanhouding naar aanleiding van de Hendek-gebeurtenissen, verzoekende partijen ook melding hebben gemaakt dat hun huis werd aangevallen en dat verzoekster werd aangerand, volgens de verzoekende partijen vermoedelijk door leden van MHP. Uit een lezing van de bestreden beslissingen en de nota met opmerkingen blijkt dat hieraan geen geloof wordt gehecht omdat ten eerste geen geloof wordt gehecht aan verzoekers politiek engagement voor de HDP. Er moet echter op gewezen worden dat de commissaris-generaal deze voorgehouden feiten louter en alleen ziet als gevolg van het voorgehouden HDP-profiel. Hiermee wordt evenwel voorbijgegaan aan de uitdrukkelijke verklaring van verzoeker dat zijn huis werd aangevallen door MHP doordat hij werd opgemerkt en door de autoriteiten in de gaten werd gehouden omdat in zijn familie terroristen zouden zijn (persoonlijk onderhoud 3 van verzoeker, p. 4) en dat hij een zekere H. K. verdenkt omdat deze persoon vernam dat zijn broer A. een militie is die door de staat werd gedood en verzoeker beschouwt als een terrorist (persoonlijk onderhoud 3, p. 6). Ook uit de verklaringen van verzoekster kan geenszins afgeleid worden dat hun huis werd aangevallen louter en alleen omwille van verzoekers voorgehouden politiek engagement voor HDP. Zo heeft verzoekster meermaals aangegeven dat hun huis werd aangevallen door "de grijze wolven" (persoonlijk onderhoud 1 van verzoekster, p. 4), die ze bij DVZ aanhaalde als "fascisten" (vragenlijst DVZ van verzoekster van 29 januari 2020, vraag 5) zonder dat hierbij werd vermeld dat dit enkel en alleen te wijten was aan hun link met HDP. Zodoende blijkt niet dat de commissaris-generaal zich met betrekking tot deze elementen heeft gestoeld op een correcte en volledige beoordeling van de feiten en omstandigheden overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen wordt ook nog aangegeven dat het ongeloofwaardig karakter van deze verklaringen wordt bevestigd doordat verzoeker deze belaging door MHP niet heeft aangehaald bij DVZ. De Raad stipt hierbij aan dat deze latere vermelding niet automatisch tot een gebrek aan geloofwaardigheid dient te leiden doch evenwel mee in rekening kan worden gebracht. Een latere vermelding van bepaalde elementen kan de geloofwaardigheid negatief beïnvloeden tenzij een afdoende verklaring wordt geboden. In casu moet vastgesteld worden dat verweerder in bestreden beslissingen ook zelf ook aangeeft dat verzoeker bij het CGVS uitdrukkelijk melding heeft gemaakt niet alles te hebben vermeld (persoonlijk onderhoud 1, p. 2), en hoewel verweerder meent dat dit geen afdoende verklaring is omdat deze lacune geen detail betreft mag hierbij niet uit het oog verloren worden dat verzoekster, die thuis aanwezig was tijdens deze aanval, dit wel reeds uitdrukkelijk heeft vermeld bij DVZ (vragenlijst DVZ van 29 januari 2020, vraag 5).

Waar nog wordt gemotiveerd dat er geen begin van bewijs werd neergelegd van deze klacht nadat hun huis werd aangevallen waarbij verzoekster werd aangerand en zij psychische problemen heeft ontwikkeld, laat de commissaris-generaal na rekening te houden met verzoekers verklaring dat toen hij bij een eerste aanval naar het politiebureau in Bodrum stapte er naar zijn identiteitskaart werd gevraagd doch bij het nagaan van deze gegevens hem hebben gezegd dat hij er niets te zoeken had omdat hij zelf een terrorist is (persoonlijk onderhoud 3 van verzoeker, p. 5) en dat de politie naar aanleiding van de aanval in 2019 verzoeker meldde dat hij zich vergiste en hoewel er een robotfoto werd gemaakt verklaarde verzoeker dat hij naar het parket is gegaan maar ze niets hebben gedaan (persoonlijk onderhoud 3, p. 6). Deze verklaringen van verzoeker werden niet geverifieerd aan de hand van objectieve bronnen en ook thans ontbreekt in het dossier enige objectieve landeninformatie om te kunnen nagaan of personen met verzoekers profiel (van Koerdische afkomst, familieleden gelinkt aan terrorisme en zelf reeds veroordeeld en na zijn vrij spraak nog eens aangehouden) effectieve overheidsbescherming genieten bij dergelijke rechtse aanvallen.

Tot slot wordt in de bestreden beslissingen ook aangestipt dat de verzoekende partijen ondanks de beweerde vervolgingsfeiten tot tweemaal toe legaal het land hebben kunnen verlaten met hun eigen

paspoort zonder eerst 'e-devlet' te raadplegen om na te gaan of hun paspoort al dan niet was geannuleerd waardoor ze aan de luchthaven riskeerden om te worden aangehouden, wat het ongeloofwaardig karakter van hun vluchtrelaas bevestigt. Hierbij dient de Raad evenwel op te merken dat, naast de verklaring dat zij hulp kregen van smokkelaar - wat volgens de commissaris-generaal geen afdoende verschoning biedt voor dergelijk groot risico – het proces-verbaal van 4 november 2020 daterend na hun vertrek mee in ogenschouw dient genomen te worden. De commissaris-generaal heeft hierover opgemerkt dat verzoeker niet weet wat er in het document staat, dat hij omtrent deze zaak ook nooit door de Belgische politie werd ondervraagd en verder geoordeeld dat uit dit document bezwaarlijk kan worden afgeleid dat verzoeker om politieke redenen gezocht wordt. Ook wordt in de bestreden beslissingen aangegeven dat verzoeker zelf niet weet bij welke instantie dit proces loopt noch wat de beschuldiging is en dat tot op heden hij ook geen akte van beschuldiging neerlegt. Er werd nog in de bestreden beslissingen toegevoegd dat, gepeild of deze zaak te maken heeft met het feit dat verzoekers auto eerder in werd beslaggenomen, verzoeker het antwoord schuldig bleef. Er dient echter te worden onderstreept dat dit proces-verbaal, ondanks de gebrekkige kennis van de verzoekende partijen hieromtrent – wat niet hoeft te verwonderen nu zij reeds geruime tijd Turkije hebben verlaten –, volgens de Raad een aanwijzing kan zijn dat de verzoekende partijen in de belangstelling zijn gebleven van de Turkse autoriteiten. Zo blijkt reeds uit de vertaling ervan door de tolk tijdens het tweede gehoor van verzoeker dat er een zitting heeft plaatsgevonden met betrekking tot verzoeker, dat is geweten dat ze in het buitenland zijn en hun adres is teruggevonden en dat door de procureur wordt gevraagd dat de beschuldigde verschijnt op latere datum. Uit de vertaling toegevoegd aan het dossier blijkt daarnaast dat deze zitting plaatsvond bij de correctionele rechtbank en dat er werd beslist onderzoeksmaatregelen uit te voeren (administratief dossier, stuk 20). De commissaris-generaal stelt dat uit dit document bezwaarlijk kan worden afgeleid dat verzoeker om politieke redenen gezocht wordt doch de Raad moet oordelen dat uit dit document ook niet blijkt dat hij niet om politieke redenen wordt gezocht. In het document worden geen redenen gegeven voor de zitting en de reden(en) waarom verzoeker wordt aangeklaagd. Waar in verzoeksters tweede gehoor wordt vermeld dat volgens een bron van het CGVS het over schriftvervalsing van een officieel document gaat en niet over terrorisme (persoonlijk onderhoud 2 van verzoekster, p. 5) moet vastgesteld worden dat deze bron niet werd toegevoegd aan het administratief dossier zodat dit niet geverifieerd kan worden. Zonder objectieve landeninformatie kan overigens niet nagegaan worden of personen met verzoekers profiel op dergelijke wijze worden geïdentificeerd en vervolgd door de Turkse autoriteiten, te meer verzoeker reeds in het verleden ten onrechte werd aangehouden en veroordeeld en verklaarde valse verklaringen bij de politie te hebben moeten afleggen onder druk.

De Raad benadrukt inzake de door de verzoekende partijen aangehaalde vervolgingsfeiten dat verweerder de initiële veroordeling wegens terrorisme waarbij verzoeker verklaarde tijdens zijn detentie mishandeld te zijn geweest, niet betwist noch weerlegt en dat evenmin de aanhouding na de Hendek-gebeurtenissen wordt betwist waarbij door de verzoekende partijen werd gewezen op mishandeling en aanranding.

Er wordt in dit verband op gewezen dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer een verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds ernstige schade heeft ondergaan of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. In de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst, moet rekening worden gehouden met zijn persoonlijke en concrete omstandigheden. Zodoende mag de commissaris-generaal niet nalaten bij zijn beoordeling rekening te houden met het geheel van elementen, zoals hierboven uiteengezet, die verzoekers profiel uitmaken.

Verweerder benadrukt in de nota met opmerkingen dat er in casu geen aanwijzingen zijn dat de reeds ondergane vervolging van verzoeker in 2007 – waarbij er overigens niet wordt gesproken over de niet-betwiste dagenlange aanhouding van verzoeker en verzoekster in 2015 – zich in de toekomst zal herhalen. De Raad moet evenwel vaststellen dat verweerder heeft nagelaten op een objectieve en prospectieve wijze zorgvuldig te onderzoeken of de verzoekende partijen gelet op hun individuele omstandigheden, bij terugkeer naar Turkije (opnieuw) vervolging en/of ernstige schade riskeren.

De Raad benadrukt dat een reeds ondergane vervolging een duidelijke aanwijzing kan zijn dat de vrees voor vervolging ook actueel gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is.

Er kan dan bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming dan ook geen abstractie gemaakt worden van de door de verzoekende partijen aangehaalde reeds ondergane vervolgingsfeiten.

Uit het geheel van de elementen komt immers een specifiek profiel naar voren waarnaar zorgvuldig onderzoek dient gevoerd te worden en die moet afgetoetst worden aan objectieve landeninformatie.

De Raad stipt in dit verband aan dat er op een objectieve en toekomstgerichte wijze moet nagegaan worden of verzoekende partijen, gelet op hun individuele omstandigheden, bij terugkeer naar Turkije een risico voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen.

Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. De vraag die dient onderzocht te worden is of er concrete aanwijzingen zijn dat de verzoekende partijen – die reeds vervolgingen hebben ondergaan - omwille van verzoekers profiel als Koerd en familielid van iemand die gelinkt werd aan de PKK en zelf stelt een link te hebben met DTP/HDP en in minieme mate met YPS, een risico lopen op vervolging bij een terugkeer naar Turkije. De Raad wijst er ook op dat gegronde vrees voor vervolging een belangrijk onderdeel van de vluchtelingendefinitie is. Vrees impliceert ook een toekomstige gebeurtenis. Het begrip 'vrees' valt uiteen in een subjectieve en een objectieve vrees. Subjectieve vrees is op zich onvoldoende om als vluchteling erkend te worden. Deze subjectieve vrees moet ondersteund worden door een objectieve vrees. Deze gegronde vrees moet gebaseerd zijn op objectieve gegevens. Eerdere vervolging kan een rol spelen bij de vraag naar de gegrondheid van een toekomstige vrees. In het verzoekschrift wordt overigens benadrukt dat verzoeker nog steeds wordt gezien als terrorist en wordt betoogd dat hij altijd op de Turkse radar zal blijven en een reëel doelwit uitmaakt voor nieuwe aantijgingen en vervolgingsacties door de Turkse overheid daar hij reeds in verband werd gebracht met terroristische activiteiten. Bij de opmerkingen in het kader van verzoekers eerste gehoor werd overigens ook uitdrukkelijk gewezen op het gegeven dat de verzoekende partijen reeds in het vizier kwamen van de Turkse autoriteiten met beschuldigingen van terrorisme en dat verzoekers bijzonder kwetsbaar zijn nu de strijd werd opgevoerd sinds de recente militaire tussenkomst van Turkije in Syrië. Het rechtsplegingsdossier bevat echter geen objectieve landeninformatie die toelaat dergelijk risico te beoordelen. De Raad stelt vast dat dergelijke landeninformatie nog steeds niet werd toegevoegd aan het administratief dossier en het de Raad bijgevolg onmogelijk wordt gemaakt om een correcte beoordeling te maken van een eventuele nood aan internationale bescherming in hoofde van de verzoekende partijen. Het ontbreekt de Raad aan afdoende informatie om de beweringen van de verzoekende partijen te toetsen.

De Raad benadrukt nogmaals dat bepaalde belangrijke aspecten van verzoekers profiel niet ter discussie staan. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Het voorgaande indachtig, kan niet anders dan vastgesteld worden dat door de commissaris-generaal niet afdoende werd onderzocht of in hoofde van de verzoekende partijen omwille van hun profiel en gelet op hun individuele omstandigheden een nood aan internationale bescherming kan worden aangenomen.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt genoegzaam dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf dit onderzoek uit te voeren. Wegens het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van de verzoekende partijen niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk. Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de verwevenheid in het vluchtrelaas tussen verzoeker en verzoekster daar ook de commissaris-generaal in de tweede bestreden beslissing aangeeft dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekster volledig steunt op de motieven die door haar echtgenoot ter zake werden uiteengezet, en gelet op de gelijklopende motieven in de bestreden weigeringsbeslissingen, stipt de Raad aan dat het hem inzake de tweede bestreden beslissing evenzeer aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven alsook het tweede vluchtmotief niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 juli 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU